

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

POROVNÁNÍ KREATIVITY NAHRAVAČŮ ČESKÉHO A BRAZILSKÉHO
NÁRODNÍHO DRUŽSTVA NA MS 2006 MUŽŮ VE VOLEJBALE

Diplomová práce
(magisterská)

VEDOUCÍ PRÁCE

Mgr. Rostislav Vorálek Ph.D.

VYPRACOVAL

Pražák Ondřej

Praha 2007

Název práce: Porovnání kreativity nahrávačů Českého a Brazílského národního družstva na MS 2006 mužů ve volejbale

Title: Comparison of the setters' creativity in czech and brazilian national teams at the volleyball world championship 2006

Cíl práce: Cílem naší práce je porovnat kreativitu nahrávačů na základě smečářské vytíženosti útočících hráčů, útoku ze zón a četnosti nahrávky. Dále také ohodnotit nahrávku po příjmu proti soupeřově obraně.

Metoda: Základem bylo sledování video záznamů vybraných utkání MS 2006 ve volejbale mužů. Měli jsme k dispozici videozáznamy nejlepšího týmu světa, Brazílie, a týmu České republiky. Pro sledování kreativity jsme jako výstupní faktor použili počet blokařů po nahrávce a výsledky jsme ohodnotili pomocí pěti bodové škály. Pro analyzování nahrávky jsme se rozhodli použít videozáznamu z MS 2006 mužů ve volejbale.

Výsledky: Výsledky ukázaly, že kreativita brazilských nahrávačů převyšuje kreativitu nahrávačů českých. Po vyhodnocení jsme taky dospěli k výsledku, že tým České republiky je v rychlosti nahrávek do zón II, IV a I pomalejší než světová špička. Dalším poznatkem bylo, že tým České republiky skoro vůbec nevyužíval útok ze zóny VI.

Klíčová slova: volejbal, kreativita, nahrávač, nahrávka

Děkuji vedoucímu diplomové práce Mgr. Rostislavu Vorálkovi PhD.
za odborné vedení a připomínky při zpracování
této diplomové práce.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracoval
samostatně s použitím uvedené literatury.

Prošák Ondřej

Svoluji k zapůjčení své diplomové práce ke studijním účelům. Prosím, aby byla vedena přesná evidence výpůjčky, neboť pramen převzaté literatury musí být řádně citován.

Příjmení a jméno	adresa	číslo OP	datum vypůjčení	poznámky
------------------	--------	----------	-----------------	----------

---

1. Úvod.....	8
2. Teoretická část.....	9
2.1. Pojem kreativita.....	9
2.1.1. Kreativní osobnost.....	10
2.1.2. Základní psychické procesy kreativní osobnosti.....	11
2.1.3. Základní vlastnosti kreativní osobnosti.....	12
2.1.4. Tvořivá osobnost podle různých autorů.....	14
2.1.5. Bariéry kreativity.....	15
2.1.6. Iracionální přesvědčení jako bariéra tvořivosti.....	20
2.1.7. Konformita jako bariéra tvořivosti.....	20
2.1.8. Hodnocení kreativity jako bariéra tvořivosti.....	20
2.1.9. Odbourávání bariér.....	21
2.1.10. Vztah všeobecné inteligence a tvořivosti.....	21
2.2. Vybrané herní činnosti jednotlivce.....	22
2.2.1. Příjem.....	22
2.2.2. Blok.....	22
2.2.3. Nahrávka.....	23
2.3. Herní kombinace.....	25
2.4. Herní systémy.....	29
2.5. Herní výkon ve volejbale.....	31
2.6. Hodnocení kreativity z hlediska IHC.....	34
2.6.1. Blokař.....	34
2.6.2. Smečař.....	34
2.6.3. Univerzál.....	35
2.6.4. Libero.....	35
2.6.5. Nahrávač.....	36
2.6.5.1. Dovednosti nahrávače.....	36
2.6.5.2. Osobnost nahrávače.....	36
2.6.5.3. Skrytí signalizace nahrávky.....	37
2.6.5.4. Načasování nahrávky.....	37
2.6.5.5. Osobnost nahrávače.....	38
2.7. Mistrovství světa 2006 mužů v Japonsku.....	41
3. Výzkumná část.....	45

3.1. Cíl práce.....	45
3.2. Úkoly práce.....	45
3.3. Metodika práce.....	45
3.3.1. Stručná charakteristika některých metod sledování.....	45
3.3.2. Výběr utkání.....	46
3.3.3. Příprava a organizace výzkumu.....	47
3.3.4. Vlastní sledování.....	47
3.3.5. Použité metody k získání informací.....	47
3.3.5.1. Hodnotící tabulka pro četnost nahrávky.....	48
3.3.5.2. Hodnotící tabulka pro útok ze zón.....	48
3.3.5.3. Hodnotící tabulka pro vytíženost hráčů.....	48
3.3.5.4. Hodnotící škála pro vyhodnocení kreativity.....	48
3.3.5.5. Hodnotící tabulka pro vyhodnocení kreativity.....	50
3.4. Zpracování výsledků.....	51
3.4.1. Lukáš Ticháček.....	51
3.4.2. Zapletal Petr.....	52
3.4.3. Garcia Ricardo.....	53
3.4.4. Endres Murilo.....	54
3.4.5. Celková statistika.....	55
3.5. Diskuse k výsledkům.....	56
3.6. Závěr práce.....	59
3.7. Seznam použité literatury.....	61
3.8. Slovník.....	63
3.9. Přílohy.....	64

1. ÚVOD

Volejbal patří mezi nejrozšířenější a nejoblíbenější sporty po celém světě. Jeho historie se datuje rokem 1895. Počátky této kolektivní hry bývají prezentovány odlišnými verzemi. Současná podoba se od té dřívější, historické, velmi liší. Z původní formy, která sloužila jako doplněk tělocvičné činnosti studentů, se během více než stoleté existence volejbal vyvinul v rychlou a dynamickou hru.

Je to kolektivní hra, která umožňuje využívat spolupráci všech hráčů při plnění herních úkolů a řešení herních situací. Volejbal je také sportem s dlouholetou tradicí. Jeho počátek se datuje k roku 1895 v USA. Dnes se těší velkému počtu příznivců po celém světě, kteří se mu věnují jak aktivně, rekreačně tak i pasivně.

Pro současný volejbal, stejně jako pro dnešní vrcholový sport obecně, je charakteristické, že jeho výkonnostní úroveň stoupá stále nahoru. Přibývají nové poznatky z vědy a výzkumů a zlepšují se tréninkové metody. Prohlubuje se spolupráce s větším počtem vědních oborů jako je fyziologie, psychologie, kineziologie. Realizační týmy složené z odborníků a funkcionářů, jež jsou součástí sportovních klubů, se rozrůstají o další specialisty jako například kondiční trenéry, fyzioterapeuty, dietology, psychology, asistenty. Do tréninkového procesu také proniká nejmodernější technika. Pomáhá nejen při analýze a diagnostice prováděného pohybu a k odstranění pohybových chyb, ale také k vyhodnocení informací o tréninku či odehraných utkání, které mohou trenéři nebo i samotní hráči následně využít.

Pro trenérskou činnost je velmi důležité poznávat a analyzovat hru světových nebo domácích družstev. Účelem je rozpoznat silné nebo slabé stránky soupeřů a využít je ve vlastní prospěch pro vítězství v zápasech. Kvalitní trenér, který chce dosáhnout nejlepších osobních výsledků, si musí všimnout kromě výkonu celého mužstva, především nahrávače a jeho taktického vedení družstva v zápase. Z rozboru hry nahrávačů a z poznání taktického záměru nahrávače, by měla tato diplomová práce zjištěnými poznatky přispět. Tím, že hodnotí a srovnává nejčastější typ nahrávky, vyčíslení hráčů v útoku a míru kreativity nahrávačů v národních mužstvech České republiky a Brazílie na MS 2006 mužů v Japonsku dospívá k výsledkům, které by měly obecně ovlivnit tréninkový proces nahrávačů.

2. TEORETICKÁ ČÁST

2.1. Pojem Kreativita

Slovo kreativita pochází z latinského „creare“ – tvořit. Tvořivost lze definovat mnoha způsoby. Obvykle je vymezována jako proces nebo produkt, ale bývá definována i jako schopnost osobnosti tvořivého jedince, která se uplatňuje v rámci jeho životních podmínek. V odborné literatuře naznačují důslednější autoři jistý rozdíl mezi tvořivostí a kreativitou. Kreativitou se rozumí schopnost člověka vytvářet nové a původní myšlenky. E. Ullrich (1987) vyjádřil kreativitu jako „schopnost poznávat předměty v nových vztazích a originálním způsobem (originalita, nová kombinace) jich smysluplně používat, vidět nové problémy tam, kde zdánlivě nejsou (senzitivita), odchýlit se od navyknutých schémat myšlení a nebrat nic jako pevné (přeměna) a tvořit z vyplývajících norem idey a proti odporu prostředí (nonkonformismus), nacházet něco nového, co představuje obohacení kultury a společnosti“. Slovo kreativita se poprvé objevilo v anglickém oxfordském slovníku v roce 1972. Je chápána jako tvůrčí schopnost a je funkcí tzv. rozbíhavého myšlení, odlišujícího se od konvenčních myšlenkových postupů, jejímž podstatným znakem je originalita.

Dnes je všeobecně uznáváno, že převážně každý jedinec je přirozeným způsobem tvořivý. Tvořivost není daná vlastnost jen některým lidem. Každý člověk má jistý stupeň tvořivosti, jež se dá do značné míry rozvíjet. Je také zřejmé, že pole tvořivosti je o hodně širší a vyskytuje se v každé lidské aktivitě (organizační, poznávací, produkční, umělecké, výchovné, zdravotnické, při poskytování služeb, pořádkové, sportovní, atd.). Tvořiví lidé jsou vysoce inteligentní, ale naopak všichni vysoce inteligentní lidé jsou tvořiví.

Kreativita je v obecném pojetí schopnost člověka být sám od sebe činný, tvořivě přijímat nové poznatky a být produktivní v duševní oblasti. Tvoří vrchol hierarchie myšlení a učení dospělého člověka. Z psychologického hlediska je tvořivost ovlivňována nejen vnitřními činiteli (inteligencí, otevřeností vůči novým zkušenostem, tendencí k vytváření řádu, kognitivní pružností), ale i vnějšími faktory (společenskými a kulturními vlivy). „Tvůrčí činnost využívá dvou úrovní poznávacích aktivit: myšlení nekontrolovaného konvenční logikou a myšlení socializovaného pravidly logiky a kontroly realitou. První úroveň je zdrojem tvůrčí inspirace, fantazie a intuitivních procesů, druhá slouží kritickému hodnocení těchto kvalit a jejich individuálního i společenského uplatnění. Rozvoj tvořivosti je závislý především na výchovných vlivech rodiny a společnosti, v níž jedinec zaujímá určitou pozici. Schopnost tvůrčím způsobem se vyrovnat

s nároky sociálního a společenského okolí je podmíněna mírou pozitivitu ve zvládnání přirozeného rozporu mezi spontaneitou individuálního projevu a přizpůsobivostí společenským normám a vzorům. Způsob řešení tohoto rozporu je závislý na struktuře společnosti, v níž se jedinec realizuje jako specifická součást společenských hodnot spjatých se společenskými potřebami“ (Dacey 2000)

„Cílem kreativního myšlení je vyřešit problém novým způsobem, originálně. Kreativita je oním krokem v myšlení, kdy překonáváme bariéry tradičního přístupu a myšlení v řešení problémů. Kreativita je opakem šablonovité, stereotypní činnosti opakující se setrvačnosti, opakem tradičního myšlení a rigidního využívání v minulosti ověřených postupů.“ (Pokorný 2004) Konvence a kreativita jsou zaznamenány v tabulce číslo 1.

Tabulka č.1:

	KONVENCE	KREATIVITA
Myšlení	Spoutané tradicí a konzervatismem, soustřeďuje se pouze na ovládnutí oficiálně vyhlášených pouček a na prokázání autoritativního názoru	Objevené a osvobozené JÁ. Necítí potřebu mít vždy pravdu
Přístup	Křečovitý, držící se úzkostlivě vládnoucího způsobu myšlení a řešení problémů	Otevřený přístup k problémům, uvolněnost
Pohled	Soustřeďuje se na zřejmé a ustálené stránky, vztahy a kvality jevů a věcí	Dívá se na zřejmé věci a jevy se snahou o nový pohled na ně a na jejich vztah

2.1.1. Kreativní osobnost

Kreativita vychází z určitých lidských vlastností. Člověk, který se vyznačuje vysokou kreativitou, projevuje obecně řadu vlastností, které nejsou jednostranně zaměřeny nebo koncentrovány. Pomocí kreativního myšlení můžeme vytvořit něco nového a užitečného či nalézat nová, originální řešení problémů. Kreativní lidé jsou obvykle bystří a duševně čilí, nejsou omezeni vžitými předsudky. Důležitý u nich není vrozený talent, ale motivace, touha tvořit. „V tvůrčím procesu má kreativita neobyčejně důležité místo. Je to síla, která pomáhá překonávat obtíže, překážky a dilemata, jež se objevují v životě každého člověka“ (Pokorný 2004)

Kreativní lidé jsou otevření, zvědaví a plní touhy po objevování nových věcí. Ke kreativnímu myšlení potřebují značnou sebedůvěru a zkoumavou mysl. Tito lidé snadno rozeznávají otevřené problémy a dovedou je správně posoudit a vyhodnotit. Neexistují pro

ně tzv. nejlepší řešení, ale existuje řada dobrých, protože nelze používat stejných metod pro řešení všech problémů. Tyto vlastnosti se ale zřídka objevují společně a v dokonalé podobě. U většiny lidí jsou však přítomné v latentní formě a lze je aktivovat určitými speciálními procesy.

J. Pokorný (2004) uvedl, že kreativita vychází nepřímo z psychické struktury osobnosti a jejích rysů. Tu je možno chápat jako uspořádaný celek dispozic, které podmiňují způsoby psychického reagování (tj. prožívání a chování). Struktura však nevytváří jen pasivní podmínky, přes něž by se lomily vnější vlivy působící na osobnost, ale i spontánní aktivity osobnosti se zřetelem na vnější, reálné, nebo imaginární životní podmínky. V pojmu struktury osobnosti je tedy vyjádřená určitá skladba psychických vlastností. Osobnost je celkem duševního života, avšak z tohoto celku lze analyzovat složky s různými funkcemi, které jsou ovšem integrovány ve funkční celek, stejně jako funkce dílčích orgánů těla. Struktura osobnosti je něco dispozičního, co se podle daných situací různě aktualizuje.

Psychologové rozeznávají různé složky osobnostní struktury. H. Eysenck rozeznává čtyři hlavní sektory osobnosti: inteligenci (poznávací procesy), temperament (emoce), charakter (volní procesy) a stavbu těla (somatické procesy). H. Rempelin rozeznává: vitalitu, temperament, charakter a nadání. Podle A. Gomelliho se stavba osobnosti podobá pyramidě, jejíž základnu tvoří tělesná konstituce, střední část různé snahy a jednotlivé sklony, a poté vrchol myšlení, vyšší cíle a vůle.

2.1.2. Základní psychické procesy kreativní osobnosti

Základní psychické procesy kreativní osobnosti, kterými dospívá k realizaci svých cílů a tužeb mohou mít následující hierarchickou podobu:

1. **Vnímání** skutečnosti se snahou adekvátně a pravidelně odrážet realitu.
2. **Chápání** skutečnosti, správné zařazování objektů do vzájemných souvislostí a identifikování jejich významů.
3. **Osvojování** si poznatků a dovedností založených na schopnosti zapamatování a následné reprodukci, dále na využívání fixovaných poznatků a naučených činností.
4. **Myšlení**, kterým lze získat zobecňující poznatky a řešit problémy.
5. **Objevování**, jako zjišťování a odhalování neznámých zákonitostí.

6. Tvoření, jako produkování originálních a prospěšných hodnot materiální a duchovní povahy.

2.1.3. Základní vlastnosti kreativní osobnosti

Slovní pohotovost

Schopnost vybavovat si ze své slovní zásoby rychle množství slov splňující speciální požadavky nesouvisející s obsahem – s určitou charakteristikou. Například slova začínající nebo končící určitými hláskami, skupinami písmen.

Ideační plynulost

Schopnost vybavovat si rychle a plynule množství pojmů nebo představ určité kategorie, například jednotlivé dopravní prostředky.

Asociační pohotovost a plynulost

Schopnost vybavovat si rychle a plynule slova splňující určité obsahové požadavky – asociace k určitému podnětu. Například synonyma, přívlastky k danému heslu, doplňování chybějících slov ve větě.

Expresivní plynulost

Schopnost konstruovat smysluplně věty ze zadaných prvků. Například vytváření vět, jejichž slova začínají na daná písmena, nebo vytváření souvislého logického slohového útvaru, dávajícího smysl, jehož slova začínají na stejné určité písmeno.

Sémantická flexibilita (pružnost)

Pružnost významu, produkování kvalitativně odlišných myšlenek. Například vytvořit rychle variantu k obsahu nějaké povídky, návrhu. Vymyslet různá, i neobvyklá použití určitého předmětu, alternativní vymezení něčeho.

Obrazová flexibilita

Pružnost vnímání a představování, schopnost dospět rychle k určité obrazové verzi.

Obrazová adaptivní flexibilita

Schopnost rekonstruovat dané obrazce jako například hlavolamy.

Symbolická adaptivní flexibilita

Schopnost sémantické transformace. Například transformace zprávy omezené určitými podmínkami, například záměnou některých pojmů, razantním pokrácením apod.

Funkční flexibilita

Schopnost různých pohledů na jednu věc nebo záležitost, schopnost změnit funkci předmětu nebo jej používat jiným způsobem, přehodnotit jeho význam.

Originalita

Schopnost produkovat myšlenky neobvyklé, vtipné, založené na vzdálených asociacích, vytváření symbolů, vymyšlení názvů, či odpovědi na neobvyklé otázky typu „Co by se stalo, kdyby...“

Citlivost k problémům

Schopnost všimnout si problémů, odhalovat vnitřní rozpory věcí, jejich nedokonalosti. Například: jaké problémy se mohou objevit při používání...?

Figurální a sémantická elaborace

Například zpracování nějakého námětu, schématu, dokreslení figury, vymyšlení nějakého postupu.

Základní vlastnosti kreativní osobnosti vlastní každý člověk. Jejich poměr a zastoupení se prolínají, doplňují a kombinují. U každého jedince jsou tyto vlastnosti zastoupeny v určité míře a každý je využívá podle vlastních potřeb a schopností. Užívání všech těchto souborů v běžném životě je ovlivňováno potřebami, které jsou podmíněny vnějšími, ale i vnitřními faktory.

Pro potřeby sportovců při výkonu není zapotřebí všech základních vlastností kreativní osobnosti. Každý sport je jiný, liší se počtem hráčů, pravidly a cílem, a proto i uplatnění těchto vlastností se bude různit.

Pro volejbal se slovní pohotovost, ideační plynulost a asociační pohotovost uplatňuje minimálně. Nahrávač nepotřebuje nadměrnou slovní zásobu k tomu, aby dovedl své družstvo k vítězství. Naopak, v některých situacích, jako je například signalizace nahrávky, se raději používá naznačení prsty na úkor verbální komunikace. Skutečnost, že nejvíce motivující hráč na hřišti i mimo něj by měl být nahrávač, přesto vyžaduje, aby intenzivně komunikoval s hráči oběma naznačenými způsoby. Tyto formy komunikace jsou rozdílné oproti zásadám, kterými se řídí slovní pohotovost, ideační plynulost a asociační pohotovost z hlediska kreativity.

Obrazová flexibilita, obrazová adaptivní flexibilita a originalita by naopak měly být zažité co nejvíce do hloubky a v co největší míře uplatňovány v nahrávačově kreativě. Špičkový nahrávač by měl umět si vybavovat určité herní situace pomocí obrazové flexibility, které se již uskutečnily v průběhu utkání a poučit se z nich. V případě, že tyto herní situace vyzněly ve prospěch nahrávačova družstva. Je proto vhodné a žádoucí je opakovat, kombinovat a obměňovat. V případě, že tyto herní situace pro nahrávačovo družstvo nevyzněly pozitivně, měl by je analyzovat a vyvodit z nich důsledky pro další

průběh zápasu a do budoucna i pro vývoj hry zejména pokud se týká taktických záměrů družstva.

2.1.4. Tvořivá osobnost podle různých autorů

Pro komplexní posouzení povahy tvořivosti, která přesahuje oblast kognitivity, byl vytvořen pojem tvořivá osobnost. Ta vyjadřuje širší osobnostní souvislosti tvořivosti. Podle Jurčové je problémem studia tvořivých osob určení spolehlivých kritérií k jejich identifikaci. Jurčová uvedla charakter tvořivé osobnosti následovně:

- široké zájmy
- zvědavost
- vysoký stupeň výdeje energie
- sebedůvěra
- afinita ke komplexnosti
- vnímání sebe jako tvořivého
- nezávislost úsudku
- vysoké hodnocení estetických kvalit zkušeností
- autonomie
- intuice
- zvládání konfliktních rysů v sebekoncepci

H. G. Gough (1964) uvedl přehled rysů tvořivé osobnosti:

- tvořivé myšlení je flexibilní myšlení
- vnímání a asociace tvořivé osoby směřují k menší všeobecnosti a k menší typičnosti
- tvořivý jedinec projevuje zájem o formu a eleganci, která ho vede k tomu, že není jen upoutaný přesností a opatrností
- tvořivá osobnost je intuitivní a emfatická (citově pohnutá, vzrušivá), je psychicky náladová, a nebo má zájem o lidské jednání
- tvořivá osobnost je esteticky senzitivní
- tvořivá osobnost je emocionálně a sociálně senzitivní
- tvořivá osobnost je složitá osobnost

M. Zelina (1994) vymezuje tvořivou osobnost těmito charakteristikami:

- percepční schopnosti – vyšší senzibilita
- intelektové charakteristiky – vysoká inteligence a kreativita
- emoční charakteristiky – emocionální zralost
- motivační vyspělost – vnitřní motivace, motivace výkonu, úspěchu
- socializace osobnosti – komunikativnost, schopnost spolupráce
- hodnotová vyspělost – zaměření na hodnoty tvořivosti a lidské morálky
- životní styl – styl regulace charakterizovaný způsobem seberealizace

Podstatným znakem tvořivé osobnosti je autonomní snaha po seberealizaci. Takovýchto souhrnných znaků se nachází v odborné literatuře velké množství (Tuma, Zelina). Faktory tvořivosti stanovil J. P. Guilford (1967) jako psychometricky definované faktory tvořivosti. Specifické schopnosti, které patří do této kategorie, jsou odvozené z analýz významných tvořivých osobností.

Figurální a sémantická elaborace – žák (sportovec má zpracovat nějaký námět) úkol, schéma, dokreslit figuru, vymyslet nějaký postup, a to v rovině názorné i abstraktní.

Slovní plynulost (fluencia) – se testuje tak, že zkoušený (proband) má například rychle vyměňovat slova končící nebo začínající určitými hláskami. Jedná se o schopnost vybavovat si z vlastní slovní zásoby rychle množství slov s určitou charakteristikou, nesouvisející s obsahem.

Ideová plynulost - ideací se v tomto případě rozumí představy nebo pojmy. Tento faktor se testuje tak, že probant si má vybavit pojmy nebo představy určité kategorie (například prostředky vodní dopravy).

Spontánní obrazová flexibilita - znamená pružnost vnímání a představování, která se projevuje například schopností dospět rychle k určité optické inverzi.

Spontánní sémantická (významová) flexibilita - jde o pružnost (flexibilitu) významu, resp. komplexních obsahů, která se projevuje například schopností vymyslet rychle variantu k obsahu nějaké povídky, návrhu nebo námětu.

2.1.5. Bariéry kreativity

Na kreativitu mají vliv bariéry, které mohou zkreslit výsledky jednání a tvoření. James L. Adams vytvořil všeobecně uznávanou kategorizaci bariér tvořivého myšlení, kterou rozdělil do čtyř skupin:

- Percepční bariéry
- Bariéry kultury a prostředí
- Emoční bariéry
- Intelektové a výrazové bariéry

Kromě toho lze zařadit mezi bariéry kreativity ještě dvě následující:

- Mentální bariéry
- Bariéry vnímání

Percepční bariéry

Bariéry vnímání mohou skutečně bránit člověku správně pochopit informace, které potřebuje k řešení problému, nebo naopak pochopit samu podstatu problému. Podle Adamse známe tyto percepční bariéry:

- nedokonalé vymezení problému – problém musí být jasně a zřetelně formulován, dobře vymezen a správně ohraničen
- špatné vymezení problému – spočívá v tom, že je příliš široce a nebo naopak úzce vymezen, případně zapadne do spleti souvisejících problémů
- neschopnost posuzovat problém z více hledisek – když jej chceme komplexně řešit, musíme rozhodně uplatnit více kritérií, hledisek a multidimenzionální přístup
- problém vidíme tak, jak jiní chtějí, abychom jej viděli a chápali; správný řešitel si nenechá vnutit řešení od nikoho jiného, ale dokáže se na problém podívat nekonvenčně a řešit jej nonkonformně; stereotypnost je hroblem tvořivého přístupu
- přesycenost a nadbytečnost informací; mnoho informací vede k zaplétání do problému a oslabuje tvořivou aktivitu
- slabé využívání všech smyslů – mnohé inspirační podněty můžeme získat i dalšími smysly jako třeba zrakem, sluchem

Bariéry kultury a prostředí

Společenské prostředí a jeho kultura mohou být významným retardérem tvořivé práce.

- fantazie je zbytečná – toto tvrzení není pravda, protože bez fantazie je tvořivost nemyslitelná; podporuje ji intelekt a emoce

- hravost je jen doménou dětí? – rozhodně ne, protože mnohá velká díla vznikla právě v hravé atmosféře kulturně aktivního prostředí
- působí humor stimulaci? – určitě, protože vytváří srdečnou, přátelskou, otevřenou a často velmi podnětnou atmosféru „otevřených duší“
- podmínkou řešení problému je tvořivé myšlení spojené s dostatkem prostředků; tvořivé myšlení může posunout naše poznání, protože je založené na vědeckém přístupu, avšak realizovat velké a originální myšlenky vyžaduje dostatek finančních prostředků
- tabuizování přístupů - tvořivý rozlet by neměl poznat nedotknutelné, zakázané a tabuizované oblasti; tvořivý člověk by měl být natolik kritický, aby včas rozpoznal, co je a co není společensky prospěšné

Tvořivost je možné podporovat různými způsoby. Za nejdůležitější pokládáme projevy důvěry, vhodnou motivaci, přiměřené ocenění výsledků a volnost v konání, to vše podmíněno dobrými výsledky v práci.

Emoční bariéry

Emoční bariéry často působí jako brzda, když tvořivý člověk kriticky zkoumá vlastní nápady. Z toho vyplývají následující závěry:

- strach dopustit se omylu a riskovat – strach je zlý rádce a velice brzdí tvorbu nápadů; bojácný člověk se vyhýbá riskování, strachuje se z neúspěchu, raději tvoří jen v malém rozsahu, kde předpokládá menší riziko, ale to není správná cesta a žádoucí přístup; tvořivost potřebuje jiskru, zápal a odhodlaní
- nechuť proniknout do zdánlivého chaosu – synergistika učí, jak jinak se dívat na chaos, který poté chápeme jako východiskový stav, do kterého vnášíme systém; tvořivý člověk musí vynikát úsilím a schopností uspořádat novým způsobem to, co druhý označuje jako chaos
- je lehčí nápady posuzovat než je tvořit
- neschopnost relaxovat nad problémem – problém není možné vždy řešit systémem start – cíl; je chybné nereagovat na výzvu, kterou daný problém představuje a vyvolává

- velká zainteresovanost nad rychlým řešením – škodí, když motivujeme řešitele například neúměrně vysokou odměnou; v tom případě bude řešení sice rychlé, ale rozhodně ne kvalitní
- chybná představivost – tvořivost vyžaduje znalost dokonalé manipulace s představami, jejich vzájemné kombinování, spojování, propojování i fantazírování
- odlišit realitu od fantazie – fantazie musí zůstat fantazií, protože když se velmi přiblíží k realitě, ztratí tuto vlastnost. Tvořivý člověk však nemůže existovat bez fantazie.

Adamsův výčet emočních bariér je možné rozšířit o další závěry, například pro hledisko velké zainteresovanosti může být synonymem nadměrná horlivost a naopak protikladem nedostatečná motivace. Rovněž řešení problémů systémem start cíl lze doplnit o neschopnost inkubace tj. rozvržení termínu od zadání úkolu do jeho ukončení, což vede k tomu, že mnoho lidí odkládá úkoly na poslední chvíli, přičemž je žádoucí dávat věcem správný čas a nesnažit se udělat vše na jeden zátah.

Intelektové a výrazové bariéry

Intelektové bariéry vyplývají z nedostatečných intelektuálních předpokladů a chybné mentální taktiky. Výrazové bariéry jsou projevem nedostatku interpretovat myšlenku někomu, ale často i sobě samému. Spadají sem tato hlediska:

- řešení problémů nesprávným jazykem, nevhodnou formulací – netřeba však podlehnout vizi ustáleného a jediného řešení problému
- použití chybné strategie při řešení problému – ke každému zámku je možné najít pravý klíč, což vyžaduje volbu vhodné strategie a ta nemusí existovat jen jediná
- nevhodná jazyková formulace k zaznamenání myšlenky – myšlenku musíme vždy vyjádřit vhodným způsobem srozumitelně a jednoduše; myšlenku, na níž potřebuje pisatel 2-3 strany textu, umí například ilustrátor vyjádřit jednou kresbou

Mentální bariéry

Kreativita člověka je často omezována různými mentálními bariérami. Mnozí lidé se totiž tak dlouho učili, že na vše existuje jen jediná správná odpověď, až ztratili schopnost tvořit. Kreativitu však lze stimulovat. Mnohé z bariér, o kterých je v této kapitole zmínka, lze poznat a překonat. Je možné se seznámit s řadou metod, které

pomohou zvýšit množství a kvalitu vznikajících nápadů. Tzv. „kreativní sval“ jde totiž vytrénovat.

Bariéry vnímání

Bariéry vnímání zabraňují vnímat problémy nebo informace potřebné k jejich vyřešení. Následující příklady patří mezi ty, které výrazně ovlivňují kreativitu:

- stereotypy
- neschopnost přesného izolování problému, což znamená, že pokud nebyl problém správně pochopen, nebo byl-li vymezen příliš úzce, nemůže být ani správně vyřešen
- tendence k přílišnému omezení problému: pokud existují četná omezení, nemusí existovat přístupné a dokonalé řešení
- neschopnost vidět problém z jiné, resp. druhé strany
- saturace, zahlcení dalšími impulsy a mnoho dalších faktorů

Citové bariéry

Citové bariéry mohou ovlivňovat nejen schopnost vytváření nápadů, ale také efektivní komunikaci s ostatními. K těmto bariérám patří :

- strach riskovat - zvykli jsme si na to, že existuje jediná správná odpověď a bojíme se riskovat neobvyklá řešení
- obava z neuspořádanosti, nechuť k chaosu; v tomto případě je dobré snažit se o pořádek, ale musíme být schopni tolerovat i neuspořádanost, brát ji jako nezbytnou a podněcující
- hodnocení místo alternativ: je mnohem jednodušší kritizovat, než tvořit nápady; hodnocení ve špatnou dobu může bránit kreativě, vznikající nápady jsou nezralé a jsou-li předloženy dobré pak je nutno je rozvíjet, pozitivně modifikovat,
- neschopnost inkubace: mnoho lidí odkládá úkoly na poslední chvíli, většinou je ale užitečné dávat věcem čas, nesnažit se udělat vše na první zátah,
- nedostatečná motivace,
- nadměrná horlivost,
- potlačování představivosti a fantazie.

2.1.6. Iracionální přesvědčení jako bariéra tvořivosti

„Jako specifický případ bariér kreativity osobnosti či prostředí byla vysledována míra iracionálních přesvědčení. Zvýšená míra iracionálních přesvědčení se ukázala jako potenciální bariéra tvořivosti.

Rozlišily se dva typy tvořivého hypoteticko-interpretálního stylu:

1. s uplatněním fantazie
2. vědecký styl.

Kvalitativní analýza potvrdila diferencované vztahy mezi oběma styly. Racionálnější osoby vykazují vyšší kvalitu tvořivé produkce. Porovnání dospělých a mládeže ukázalo rozdíly jak v celkové míře iracionálních přesvědčení, tak i ve faktorech bezmocnosti. Faktor iracionální idealizace se ukázal jako brzdící kvantitu i kvalitu vědeckého typu hypoteticko-interpretálního myšlení“ (Kordačová, 1994 a, b, c).

2.1.7. Konformita jako bariéra tvořivosti

„Účinky konformity, která se považuje za jednu z klíčových bariér tvořivosti a jejího protipólu - nezávislosti, se sledovaly při rozhodování v antisociálních dilematech. Při zjišťování vztahů tvořivosti a prosociálních aspektů konformity se ukázaly pozitivní vztahy tvořivých schopností k nekonformnímu spravování v kvantitativních i kvalitativních ukazatelích. Při rozhodování se v sociálních dilematech v směru nezávislosti či konformity sehrává významnou úlohu flexibilita myšlení.

V kvalitě argumentace při zdůvodňování prosociálního i antisociálního spravování byly tyto významné rozdíly: u vysoko tvořivých převažovalo zdůvodňování rolovým spravováním, reciprocitou a ochotou riskovat, nízko tvořiví uváděli jako nejčastější důvod k prosociálnímu a antisociálnímu spravování konformitu se skupinou“ (Kusá 1994)

2.1.8. Hodnocení kreativity jako bariéra tvořivosti

K vyhodnocení tvořivých produktů je třeba mít vědomosti a zkušenost. Přirozeně lze hodnotit i tvořivost učitelů, kteří neumožňují žákům, aby byli při vyučování tvořiví. „Práce žáků je pak stereotypní.“ (A.T.Woolfolk, 1980) Tato neschopnost pramení z hluboko zakořeněných postojů a hodnot. Toto vše jsou bariéry tvořivosti, s kterými se neustále potýkáme. Důkazem tohoto stavu je výsledek E. P. Torrence (1975), který uskutečnil 20 neúspěšných studií. Chtěl v nich zkoumat metody, prostřednictvím kterých by učitelům pomohl rozvíjet kreativitu u studentů.

2.1.9. Odbourávání bariér

Obvykle se při odbourávání bariér postupuje po spirále, protože většinou nastanou případy, kdy se po jedné prolomené bariéře objevuje další. Odborná literatura uvádí několik užitečných zásad:

- Neposuzujte své nápady okamžitě kriticky. Myšlenka, která se zdá nesmyslná, může nabýt smysl v nových souvislostech.
- Vybírejte řešení z maximálního počtu námětů. Nejlepší nápady zřídka přicházejí jako první. Jeden nápad plodí druhý, z dalších se vytvářejí kombinace a roste pravděpodobnost objevení originálního, tvůrčího řešení.
- Nebojte se fantazie. Zdánlivě nesmyslné, neobvyklé, extrémní nápady mohou často vést k nejlepším řešením. S tím je spojen jeden citát Alberta Einsteina: „Tehdy, když jsme vyčerpali všechny možnosti, kdy nestačí naše znalosti a zkušenosti, nastupuje naše fantazie.“
- Řešte problémy na základě podobnosti: vhodně zvolené podobnosti a modely mohou zprostředkovávat nové způsoby vidění jevů a jejich souvislostí. Podobnost osvobozuje řešitele od myšlenkových stereotypů, pomáhá opustit vyjeté koleje.

2.1.10. Vztah všeobecné inteligence a tvořivosti

Vztah všeobecné inteligence a tvořivosti (IQ) vykazuje nízkou pozitivní korelaci (vzájemný vztah mezi proměnnými známkami a nebo vlastnostmi dvou a nebo více jevů, veličin), což se dá vysvětlit spojením tvořivosti s řadou jiných neintelektových faktorů a zvláště s motivací. Guilford vysvětluje vztah všeobecné inteligence a tvořivosti tím, že obvyklé testy inteligence měří jen konvergentní myšlení, a ne divergentní myšlení, které je podstatou tvořivosti. Je známo, že vysoce inteligentní osoby se nevyznačují vždy také vysokou úrovní tvořivosti, ale vysoce tvořiví jedinci bývají též vysoce inteligentní. Vysoce inteligentní lidé mohou být vysoce tvořiví, ale i celkem konvenční. Lidé s průměrnou inteligencí mohou být vysoce tvořiví, průměrně tvořiví i málo tvořiví.

2.3. Vybrané herní činnosti jednotlivce

V diplomové práci jsou uvedeny některé herní činnosti jednotlivce, které se cíle a úkolů nedotýkají přímo, ale nepřímo určují bodovou hodnotu na hodnotící škále. Týká se to blokování a příjmu. Příjem je důležitý vstupní faktor. V metodologii je rozdělen do tří skupin. Blokování a sestavování bloku se v hodnocení herních situací jeví jako výstupní faktor. Je rozděleno na pět podskupin, jež opět určují bodovou hodnotu na vytvořené stupnici.

Pro vytvoření uceleného obrazu u posuzovaných herních situací je proto nutné uvést teorii těchto herních činností jednotlivce.

2.3.1 Příjem

„Příhrávka je prvním odbitím míče ve vlastním poli (s výjimkou té situace, kdy je míč tečován vlastním blokem). Jde o odbití míče od soupeře záměrně usměrněné na spoluhráče (nebo do prostoru, kam se spoluhráč přemístí) tak, aby mohl provést nahrávku, či jinou herní činnost jednotlivce“. (Buchtel, 2005) Pro příjem je charakteristické:

- se vyskytuje po míčích, které soupeř odbíjí z velké vzdálenosti
- úhel odbití se pohybuje okolo čtyř a pěti stupňů
- z hlediska přesnosti klade nároky na výšku, rychlost a umístění míče

Příhrávka patří mezi nejdůležitější herní činnosti jednotlivce, protože kvalita příjmu ovlivňuje fázi útoku, které má vliv na získání bodu z roze hry. Pokud je příhrávka dostatečně přesná, umožňuje provést rychlé útočné kombinace. Pro zdokonalení příhrávky je zaveden speciální post libera, který se stal specialistou na příjem a hru v poli. Jeho úspěšnost se pohybuje okolo 60 – 80 % všech míčů. Ve vrcholovém volejbale se příhrávka odvíjí od soupeřova podání. Optimální příhrávka by měla směřovat do prostoru mezi zónami dva a tři a měla by mít středně vysoký oblouk nad sítí tak, aby nahrávač mohl dobře ve výskoku realizovat nahrávku na všechny útočníky.

Z hlediska technicko taktické stránky příhrávky rozlišujeme příhrávku podle způsobu (odbytí obouruč spodem, odbytí obouruč vrchem), podle herní situace (příhrávku po podání – příjem podání, příhrávku v průběhu roze hry) a podle směru letu míče (příhrávku na předního nahrávače, příhrávku na vbíhajícího nahrávače, příhrávku k útočnému úderu).

2.3.2 Blok

„Blokování je přehrazení určitého prostoru nad sítí prováděného dvěma nebo třemi hráči přední řady (obvykle ve výskoku s rukama ve vzpažení) s cílem: zabránit přeletu

míče do vlastního pole, srazit míč do pole soupeře a dosáhnout bodu pro své družstvo“.
(Buchtel, 2005)

Blokování je činnost, které plní jak funkci obrany tak i funkci útoku. Blokování patří stejně jako podání a útočný úder k finálním herním činnostem jednotlivce. Je důležité aby správný blok obsahoval rychlý a včasný přesun k místu blokování, včasný a dostatečný výskok, správné postavení paží a správné postavení rukou proti míči.

Z hlediska technicko taktické stránky blokování rozlišujeme bloky podle polohy rukou (otevřený, polouzavřený, uzavřený) a podle počtu hráčů (jednoblok, dvojblok, trojblok).

2.3.3. Nahrávka

„Nahrávka je herní činnost jednotlivce, kterou ve družstvech vrcholové a výkonnostní úrovně provádějí specialisté nahrávači.“(Buchtel 2005) „Nahrávka je odbití letícího míče od spoluhráče (nejčastěji to bývá nahrávač), usměrněné na některého z dalších hráčů tak, aby mohl být proveden útočný úder.“ (Ejem 1975)

Pro nahrávku je charakteristické:

- má kratší dráhu letu, malou nebo žádnou rotaci
- nahrávce předchází příjem podání nebo přihrávka
- jde o odbití míče pod větším úhlem
- nahrávka je velmi náročná na přesnost

Jak již bylo zmíněno, u nahrávky se kladou vysoké nároky na přesnost. Především pokud se týká rozptylu do stran, ale je nutno brát ohled i na rychlost a výšku nahrávky. Délka, výška a rychlost je diferenční pro určité typy nahrávek. Tyto faktory jsou ovlivňovány nároky hráčů provádějících útočný úder. Použití určitého druhu nahrávky je také podmíněno situací, která nastane v daném okamžiku ve hře. Nahrávač musí proto:

- sledovat postavení svého družstva a vědět, ve které zóně se nachází smečář, blokař, diagonální hráč a jaké jsou jejich kvality.
- do výběru útočícího hráče zahrnout připravenost spoluhráče (přijímající hráč, neodstoupený smečář).
- také vybírat druh nahrávky na základě postavení soupeřovy obrany (malý blokující hráč, levoruký smečář ze zóny dva)
- sledovat seskupování soupeřovy obrany a vybrat nejjednodušší úspěšnou variantu pro útok svého družstva

Ve volejbale můžeme sledovat tyto druhy nahrávek, které jsou uvedeny v tabulce č.3.

Tabulka č.3:

DRUHY NAHRÁVEK				
Podle způsobu odbití	Podle směru letu míče	Podle výšky a rychlosti letu míče	Podle úhlu, který svírá křivka letu míče při nahrávce se sítí	Podle toho, který hráč nahrávku provádí
Na místě	Nahrávka před sebe	Dlouhou vysokou před sebe, tzv. normál	Nahrávku rovnoběžně se sítí	Nahrávku nahrávče v přední části hřiště
Po pohybu	Nahrávka za sebe	Polovysokou před sebe, tzv. metr	Nahrávku směřující od sítě na hráče zadní řady	Nahrávku vbíhajícího nahrávče
Ve výskoku		Krátkou rychlou – stoupavou před sebe, tzv. krátká střelba	Nahrávku směřující ze zadních zón hřiště k síti, tzv. nahrávku z pole	Nahrávku kteréhokoliv hráče
V pádu		Rychlou nad sebe, tzv. rychlík směřující před nahrávče, mírně odhozená nahrávka – varianta rychlíku		
		Rychlou za sebe, tzv. rychlík směřující za nahrávče		
		Krátkou rychlou – stoupavou za sebe, tzv. krátká střelba za sebe		
		Delší polovysoká za sebe, tzv. půlku		
		Delší rychlejší – stoupavá za sebe k blízkosti anténky, tzv. jednoožka		

2.4. Herní kombinace

„Herní kombinace zaujímají ve volejbale důležité místo v oblasti technicko-taktické stránky hry. Představují vzájemnou spolupráci dvou až šesti hráčů, kteří realizují taktický záměr v celém utkání.“ (Buchtel 2005) Více v tabulce číslo 3 a 4.

Tabulka č.3:

HERNÍ KOMBINACE		
Převážně zaměřené na plnění herních úkolů		Zaměřené na plnění herních úkolů v útoku i obraně
V útoku	V obraně	
S nahrávačem přední řady (u sítě)	Postavení proti útočnému úderu soupeře	Vyčkávací postavení
S nahrávačem zadní řady (vbíhajícím)	Postavení při vykrývání vlastního smečáře	Postavení při podání soupeře
S nahrávkou z vlastního pole		
S přihrávkou k útočnému úderu		

Podle Buchtela (2005) můžeme ve vrcholovém volejbale nalézt tyto druhy herních kombinací plnící úkoly útoku:

HERNÍ KOMBINACE							
Herní kombinace bez signálu				Herní kombinace se signálem			
Kombinace s nahrávačem u sítě	Kombinace s vbíhajícím nahrávačem	Kombinace po nahrávce z pole	Kombinace po přihrávce	Jednoduché signály	Složitě signály		
					Bez křížení smečářů	S křížením smečářů	V tandemu smečářů

Herní kombinace plnící převážně úkoly útoku se podle způsobu útočného úderu dělí na herní kombinace bez signálu a herní kombinace na signál.

Herní kombinace bez signálu používají jak družstva nižších výkonnostních kategorií, tak i družstva světového volejbalu. Kombinace bez signálu se dělí na kombinace s nahrávačem u sítě, kombinace s vbíhajícím nahrávačem, kombinace po nahrávce z pole a kombinace po přihrávce. Při kombinacích s nahrávačem u sítě se nejčastěji vyskytuje nahrávka rovnoběžně nebo mírně směřující od sítě či k síti, nejčastěji nahrávačem v zóně tři a dva. Najdeme však i nahrávku směřující od sítě do prostoru kolem útočné čáry nebo nahrávku od útočné čáry směřující k síti.

Kombinace s vbíhajícím nahrávačem se používají za účelem zapojit do útoku všechny tři hráče přední řady. „Mezi kombinace bez signálu řadíme ty, jejichž nahrávka je realizována z prostoru útočného pásma. V ostatních případech se jedná o nahrávku z pole.“ (Buchtel 2005)

O kombinaci po nahrávce z pole hovoříme tehdy, pokud je příjem či přihrávka nepřesná a míč nedopadá do útočného pásma. Hráč tedy smečuje míč nahaný z pole, který nemusí být vždy nahan nahrávačem.

Kombinace po přihrávce je situace, kdy míč z příjmu nebo po přihrávce končí v prstech nahrávce, který překvapivě ulívá. Jedná se tzv. na druhou přes.

Herní kombinace na signál se vyznačují domluveným druhem nahrávky a spoluprací mezi hráči přední, ale i zadní řady. Herní kombinace se dají rozdělit na základě kooperujících hráčů na jednoduché, kdy s nahrávačem spolupracuje pouze jeden smečař a složité, kdy s nahrávačem spolupracuje jeden až pět hráčů.

Mezi jednoduché signály podle Buchtela (2005) patří:

- Útok z krátké rychlé nahrávky nad sebe či mírně před sebe
- Útok z polovysoké nahrávky 1 – 2,5 m před nahrávačem
- Útok z rychlejší polovysoké nahrávky
- Útok z rychlejší polovysoké nahrávky s odskokem
- Útok z krátké vystřelené nahrávky 1,5 m před nahrávačem
- Útok ze zkrácené vystřelené nahrávky 4 – 5 m před nahrávačem
- Útok z dlouhé vystřelené nahrávky 9 a více metrů
- Útok z krátké rychlé nahrávky nad sebe či mírně za sebe nad hlavu
- Útok z kratší vystřelené nahrávky 1,5 m za sebe
- Útok z polovysoké nahrávky 1 – 2,5 m za sebe
- Útok z delší vystřelené nahrávky za sebe až k anténce

Během let se ustálil výběr nahrávek pod určitými symboly a znaky. Každý tým si určuje svoje taktické znaky na pojmenování nahrávek a signálu. Standardní se staly tyto:

Číslo 1 – rychlík před nahrávače

Číslo 2 – smeč z polovysoké nahrávky za nahrávačem

Číslo 3 – rychlík za nahrávačem

Číslo 4 – smeč z krátké střelby

Číslo 5 – smeč z polovysoké nahrávky před nahrávačem

Číslo 8 – varianta rychlíku, odhozením nahrávky více před sebe

O složitých signálech hovoříme v případě, kdy jsou do útočné kombinace zapojeni dva až tři hráči přední i zadní řady. „Základem signálů je smeč – rychlík – kombinovaný s dalšími druhy rychlejších nahrávek.“ (Buchtel 2005) Složitější signály můžeme rozdělit na signály bez křížení smečářů, s křížením smečářů a signál v tandemu smečářů.

Signály bez křížení podle Buchtela (2005):

Nahrávka č.1 a 3, v zóně čtyři se utočí z dlouhé nebo zkrácené nahrávky

Nahrávka č.4 a 3, v zóně čtyři se utočí z dlouhé nebo zkrácené nahrávky

Nahrávka č.3 a 2, v zóně čtyři se utočí z dlouhé nebo zkrácené nahrávky

Nahrávka č.4 a 1 před nahrávače, v zóně čtyři se utočí z dlouhé nebo zkrácené nahrávky

Signály s křížením podle Buchtela (2005):

a) dráhy smečářů se protínají před nahrávačem

Nahrávka č.4 a 1

Nahrávka č.1 a 4

b) dráhy smečářů se kříží na úrovni nahrávače

Nahrávky č.3 a 4

Nahrávky č.4 a 3

c) dráhy smečářů se protínají za nahrávačem

Nahrávky č.4 a 3

Signály v tandemu smečářů podle Buchtela (2005):

Nahrávky č.1 a 5

Nahrávky č.3 a 5

Nahrávky č.5 a 3

Nahrávky č.5 a 1

Signály s více hráči je možno tvořit i s nahrávačem přední řady. Nabízí se zde použití hráčů zadní řady ze zón šest a jedna.

Nahrávka č.1, zkrácená vystřelená nahrávka do zóny tři a nahrávka na doskok do zóny jedna na diagonálního hráče.

Nahrávka č.1, vystřelená nahrávka do zóny tři a nahrávka na doskok ze zóny šest (popřípadě ze zóny pět)

2.5 Herní systémy

„Systém hry družstva představuje organizaci individuálních a skupinových činností zaměřenou na plnění úkolů útoku nebo obrany v průběhu utkání. Je charakterizován složením družstva – vzhledem ke specializaci hráčů, které určuje výběr některých herních kombinací i postavení hráčů v poli.“ (Buchtel 2005)

Ve volejbale se prolínají současně úkoly obrany a útoku. Je velmi těžké, až nemožné rozdělit činnost jednotlivých hráčů podle specializace funkcí na čistě obranné nebo útočné povinnosti. Proto můžeme ve volejbale rozdělit systémy hry na: systémy se specializací funkcí hráčů a systémy bez specializace funkcí hráčů. Družstvo dodržuje herní systém po celou dobu utkání a ke změně může dojít pouze při změně zastoupení specialistů.

V systému bez specializace funkcí se jedná o systém, kdy každý hráč ve třetí zóně je nahrávačem. Hráči se jím tak stávají pravidelně a bez výjimky. Hráč se nachází asi metr od sítě a jeho možnost nahrávky je limitována na nahrávku před sebe do zóny čtyři a nebo na nahrávku za hlavu do zóny dva. Míra kreativity je zde nulová a je nutno dodat, že se jedná o nejjednodušší herní systém, který využívají především začátečníci a široká veřejnost při rekreačním sportování.

V systému se specializací funkcí je situace poněkud složitější a má několik variant. Herní systém se zde určuje podle počtu nahrávačů a v historii prošel několika změnami.

V systému s jedním nahrávačem je družstvo složeno z jednoho nahrávače, dvou smečářů, dvou blokařů, libera a jednoho diagonálního hráče. Ten je nazýván diagonálním pro své diagonální postavení od nahrávače. V tomto systému mohou nastat dvě varianty postavení a sice nahrávače před smečářem (pak schéma přední řady vypadá B1-S1-N) a nebo nahrávače za smečářem (pak schéma přední řady vypadá S1-B1-N). Různorodost těchto postavení se využívá především kvůli obraně na síti proti soupeři, který útočí nejčastěji ze zóny čtyři. Systém s jedním nahrávačem je v současné době nejpoužívanější a nejkvalitnější. Míra kreativity je zde nejvyšší, protože nahrávač, jako mozek týmu, je schopen organizovat útok skoro ze všech zón.

Další systém, který se vyvíjel v historii volejbalu využíval nahrávače dva. Při tomto systému je družstvo složeno ze dvou nahrávačů, dvou smečářů, dvou blokařů a libera. Činnost blokařů, smečářů a libera je obdobná jako při systému s jedním nahrávačem, ale některé zapojení hráčů do herních kombinací je odlišné. „Hlavní změna oproti systému s jedním nahrávačem je v tom, že nahrávač v době, kdy hraje v předních zónách sítě, většinou nenahrává, ale odstupuje od sítě a smečuje.“ (Buchtel 2005) Nevýhodu v tomto

systému může znamenat technické provedení a rozdílnost nahrávky obou nahrávačů. Výhodou je, že v každé fázi hry jsou u sítě tři útočící hráči. Tento systém využívají většinou začátečnické kategorie nebo mírně pokročilé kolektivy. Ve vrcholovém a výkonnostním volejbale jej zastoupil herní systém s jedním nahrávačem.

Nejstarší herní systém se specializací funkcí hráčů byl herní systém se třemi nahrávači, tzv. systém dvojic, kde vedle sebe stáli pravidelně smečař a nahrávač. „Nahrávač si vždy měnil místo se svým smečařem tak, aby on nahrával ze zóny tři a smečař smečoval ze zóny čtyři nebo dva.“ (Buchtel 2005) Tento systém měl omezené možnosti nahrávky a hra se stávala monotónní, protože byla omezena pouze na útok ze zón dva a čtyři a to z polovysoké nebo vysoké nahrávky. Používal se v prvopočátcích volejbalu a v dnešní době se již nevyskytuje ani v začátečnických kategoriích.

2.7 Herní výkon ve volejbale

Je nutné si uvědomit, že hernímu výkonu je nadřazen pojem sportovní výkon. Ejem (1993) uvádí, že sportovní výkon představuje aktuální realizované chování sportovce v situaci utkání nebo soutěže. Dovalil (1991) definuje sportovní výkon obecněji jako aktuální projev specializovaných schopností sportovce v uvědomělé činnosti zaměřené na řešení pohybového úkolu, který je vymezen pravidly daného sportovního odvětví, resp. disciplíny. Strukturu sportovního výkonu pak můžeme vyjádřit jako stabilní soubory jednotlivých faktorů somatických, osobních, kondičních, technických a taktických.

Herní výkon je výsledek činností a chování hráčů v průběhu sportovní hry. Sportovní hra je charakterizována současnou činností dvou soupeřících kolektivů nebo jednotlivců. Cílem je snaha prokázat převahu nad soupeřem pomocí ovládnutí jednoho společného předmětu, tzn. Podat lepší sportovní výkon než soupeř.

Kaplan, O., a Buchtel, J. (1987) chápe herní výkon volejbalového družstva jako realizované individuální a skupinové motivované jednání hráčů v průběhu utkání, podléhající sociálně psychologickým a speciálně herním zákonitostem, vyjádřené dosaženým výsledkem v konkrétním utkání.

Struktura herního výkonu

Volejbal je hra kolektivní. Týmové hry jsou hry, kdy proti sobě soutěží dvě družstva. Družstvo, přestože je složeno z individualit, však tvoří jeden celek, protože jednotliví hráči se navzájem potřebují. Z tohoto důvodu se nemůžeme zabývat pouze herním výkonem celého družstva, ale musíme vycházet z herního výkonu jednotlivce.

Individuální herní výkon (IHV)

Individuální herní výkon hráče volejbalu je rozložen na jednotlivé složky, herní činnosti jednotlivce.

„Individuální herní výkon tvoří suma herních dovedností. Je podmíněn více faktory, které ho v různé míře pozitivně nebo negativně ovlivňují. Individuálně odlišené výkonové předpoklady a individuálně odlišný stupeň vývoje participace způsobuje, že hráči realizují objektivně stejné požadavky s rozdílnou kvalitou. Faktory působí v různých rovinách, na jednotlivých výkonnostních úrovních nemají stejný význam. Ovlivňování finálního výkonu je však dané jejich vzájemným poměrem.“ (Přidal, Zapletalová 2003) Tyto faktory můžeme rozdělit do několika skupin. Jsou to převážně:

- Biologické faktory
- Motorické faktory

- Psychické faktory
- Sociální faktory
- Deformační faktory

Biologické faktory

Sem patří tři hlavní faktory, které zásadním způsobem ovlivňují hráčův individuální výkon. Somatické předpoklady (výška hráče, délka končetin, hmotnost), funkční předpoklady (rychlostně silové předpoklady, anaerobní alaktátové krytí + 90 % ATP-CP a 10% LA-O₂; hodnoty VO₂max 52-62 ml.kg⁻¹), věk hráče.

Motorické faktory

Mezi tyto faktory řadíme úroveň rozvoje pohybových schopností a herních dovedností. Z kondičních schopností jsou pro volejbal důležité schopnosti jak silové a rychlostní tak i do jisté míry schopnosti vytrvalostní.

Psychické faktory

Mezi psychické faktory zahrnujeme kognitivní, motivační, emoční a volní procesy, které také ovlivňují realizaci herních dovedností. Patří sem i osobnostní vlastnosti hráče.

Sociální faktory

Do sociálních faktorů zařazujeme všechny vztahy a vazby s okolním prostředím a to jak pozitivní, tak i negativní. Výkon ovlivní např. vztahy mezi hráči, trenérem i rodinnými příslušníky.

Deformační faktory

Tyto faktory souvisí s psychickou stabilitou a labilitou. Mají negativní vliv na všechny funkce hybného systému a vedou k porušení koordinace. Vznikají rušivým vlivem vnějších a vnitřních faktorů.

Kolektivní herní výkon

Kaplan, O., Buchtel, J (1987) řadí volejbal mezi složité multifaktoriální sporty, u nichž se na výkonu podílí velké množství nejrůznějších faktorů pohybových, somatických, morfologických, fyziologických, psychologických, biomechanických a genetických. Dokonalý rozbor kolektivního herního výkonu je proto velmi náročný.

Týmový herní výkon není přímo závislý na kvalitě individuálního herního výkonu. Jeho základní složkou je sice individuální herní výkon, který je výsledkem herních činností jednotlivce, ale protože se jedná o činnost sociomotorickou, uskutečňuje se na základě vztahu kooperace a kompetice v družstvu. Pro trenérskou praxi z toho vyplývá, že je důležité složení družstva a rozdělení hráčských rolí. Kvalita kolektivního herního výkonu se zvyšuje s narůstajícím množstvím zkušeností družstva, jakmile jsou jednotliví hráči schopni anticipace chování svých spoluhráčů i soupeře.

Význam rozboru herního výkonu

Hodnocení herního výkonu se využívá k:

- Diagnóze silných a slabých stránek družstva
- Plánování a kontrole efektivity tréninku
- Plánování a hodnocení systému a strategie hry
- Motivaci a informovanosti hráčů
- Srovnání s výsledky ostatních družstev
- Předvídání vývojových tendencí ve volejbale
- Hodnocení jednotlivých utkání i dlouhodobé soutěže
- Vyhodnocení soupeřovy strategie, techniky a systému

Pro hodnocení týmového výkonu družstva se většinou využívá poměr mezi počtem vítězství a počet porážek. Při sledování herního výkonu družstva se pozornost také zaměřuje na četnost herních činností jednotlivce a jejich úspěšnost, na četnost a úspěšnost herních kombinací, na pohybovou aktivitu hráčů v utkání, na délku trvání utkání jednotlivých setů a úseků hry u sítě i v poli, na četnost výskoků apod.

2.8 Hodnocení kreativity z hlediska IHČ

2.8.1 Blokař

Specialisté blokaři hrají v zóně tři a zpravidla to bývají ve volejbalovém týmu hráči nejvyšší postavy. Jejich obratnostní schopnosti jsou limitovány výškou a somatotypem.

Z hlediska kreativity se jedná o post, který je nejvíce omezen, protože v poslední době se stalo pravidlem, že specialista blokař je nahrazován do zadní části pole liberem. Do hry se pak opět vrací až v postavení, kdy střídá libero, přicházející do přední části hřiště. To znamená, že činnost blokařů zahrnuje tři pozice u sítě a jednu v zadní části hřiště, kdy zahajuje hru podáním.

Z hlediska útoku musí blokař ovládat všechny varianty rychlého útoku prvního sledu. Pestrost jeho útoku se skládá ze tří směrů, které může použít a sice rovně před sebe, do zóny jedna – dva, do zóny čtyři – pět. Typy úderů, které může využít lze hodnotit jako tvrdý smečovaný úder nebo ulití. Dále může blok vytlouci nebo míč zahrát do „kapsy“ (prostor mezi sítí a blokařovým tělem).

Z hlediska obrany u sítě je primárním úkolem blokařů zablokovat rychlý útok soupeře realizovaný ze zóny tři. Dalšími úkoly je zablokování soupeřova útoku ze zóny jedna, dva, čtyři a šest. Zde se jedná především o predikci v dané herní situaci. V okamžiku, kdy nahrávač soupeřova družstva hraje stále stejné signály a nahrávky, není pro kvalitního blokaře problém „přečíst“ jeho hru a sestavit kompaktní dvojblok proti útočícímu hráči soupeřova družstva.

Závěrem můžeme konstatovat, že kreativita blokaře se vztahuje především na blokování a útočení pouze v předních částech hřiště.

2.8.2 Smečař

Specialista smečař hraje převážně v zóně čtyři. V zadní části hřiště se pohybuje v zónách pět nebo šest. V současném vrcholovém volejbalu hraje smečař v zóně šest z důvodu zapojení do útočných kombinací a útoku z třetího sledu. V přední části hřiště, v zóně čtyři zakončuje smečař útočné kombinace z vysokých či vyšších nahrávek. Musí však ovládat též útok z dlouhé či zkrácené vystřelené nahrávky.

Z hlediska kreativity není tento post omezen tak jako post blokaře. Smečař je hráč, který musí dobře přijímat i přihrávat míč v jakékoliv poloze, blokovat a hrát pečlivě v obraně na sítí, ale také dobře útočit a kvalitně podávat. Jedná se o herní post, na který jsou kladeny velké nároky z hlediska herních dovedností. Z tohoto důvodu je smečař prokázaně nejtvořivější aktér po nahrávači.

Z hlediska útočné hry musí smečař umět smečovat ostrou diagonálu, dlouhou diagonálu, útok „po lajně“ (útok do zóny jedna z hlavního kúlu, útok do zóny pět z vedlejšího kúlu). Dále by měl být schopen ulít přes blok, vytlouci a naklepnout blok, zahrát úder do nekompaktního bloku nebo zahrát míč přes blok do zadních nekrytých částí hřiště do tzv. stínu bloku.

Smečaři spolu s liberem patří k hráčům, kteří se nejvíce zapojují do příjmu podání. „Podmínkou kvalitního smečáře je tudíž perfektní zvládnutí důležité herní činnosti jednotlivce – příjmu podání.“ (Buchtel 2005) Další činnost, kterou by měl smečař ovládat je vybírání míčů v poli a vykrývání smečujícího hráče. Z hlediska podání by měl tvořit čtvrtinu útočné síly týmu.

Kreativita u smečařů dosahuje daleko větší míry než u blokařů. Vyplyvá to z jejich hry v poli, příjmu podání od soupeře, možností útočného úderu a vytížeností v útoku po neoptimální přihrávce.

2.8.3 Univerzál – diagonální hráč

Diagonální hráč je specialista hrající u sítě nejčastěji v zóně dva, ale občas také v zóně čtyři. Tento název - diagonální hráč - získal až v posledních letech díky svému křížnému postavení od nahrávače. Jeho úkolem je zablokovat soupeřův útok ze zóny čtyři, ale hlavně útočit z předem připravených nebo nouzových kombinací jak z přední, tak i zadní části hřiště. „Univerzál je velmi často využíván k útoku ze zadních zón „z doskoku“, a to nejvíce ze zóny jedna.“ (Buchtel 2005)

Jeho činnost ve hře se specializuje především na útok. Je to hráč, který řeší nestandardní herní situace jako je např. špatný příjem spoluhráčů. Z toho vyplývá, že jeho možnost tvorby ve hře je rovněž omezená. V útoku může hrát stejné údery jako smečař a jeho repertoár možností je ještě doplněn o útok ze zóny jedna.

Míra kreativity u diagonálního hráče není rovněž vysoká. Z tohoto hlediska je možné tento post zařadit mezi blokaře a smečáře. Je to způsobeno možnostmi útoku i obrany, na síti i v poli, ale neúčastí univerzála při příjmu podání.

2.8.3. Libero

Libero bývá většinou hráč menší postavy, mrštnější, jehož role na hřišti je značně omezena pravidly. Jeho hlavním úkolem je precizní příjem podání, vybírání útoku soupeře a vykrývání hráčů při útoku. Míra kreativity tohoto postu je nejmenší a hráč se zapojuje především jen do obrany v poli.

Specialista libero by se měl hodnotit i jako organizátor obrany jak v poli, tak do jisté míry i na síti. V poli určuje především postavení hráčů, které usměřuje ke zpracování míče při útoku soupeře. Hráče přední řady by měl usměřňovat při blokování soupeřova útoku tak, aby byl blok správně postaven proti útočícímu hráči z hlediska uspořádání vlastních hráčů v poli.

2.8.4 Nahrávač

Specialista nahrávač realizuje svoji herní činnost ze zóny dva. Pokud se týká tvořivosti, převyšuje všechny své spoluhráče na hřišti. Nahrávač bývá z pravidla označován jako „mozek“ družstva a jeho kreativita je proto rozhodující pro vývoj utkání.

Tvořivost v jeho podání je chápána jako soubor daných faktorů, které rozhodují o dalším postupu útoku, jako například jakou nahrávku zvolit, jakého hráče vybrat pro útok, kterou zónu použít pro realizaci útoku. Rovněž musí vzít v úvahu jakým blokem disponuje soupeř na určitém místě.

Můžeme tedy konstatovat, že pro porovnávání míry kreativity z celého herního kolektivu je nahrávač nejdůležitější.

2.8.5.1. Dovednosti nahrávače

Ti nejlepší nahrávači světa se liší od ostatních tím, že dokáží i z nesnadných situací připravit útok pro útočníky. Ti z jejich nahrávek často na jednoblok, či nekompaktní dvojblok. Zejména pestrá hra, minimalizace signalizace nahrávky, přesný odhad místa rychlosti nahrávky dělají z těchto hráčů výjimečné. U špičkových nahrávačů je důležitá kvalita nahrávky, rotace míče, skrytí signalizace a načasování nahrávky.

2.8.5.2. Kvalita nahrávky a rotace míče

Nahrávač by měl být schopen nahrát každému útočníkovi individuálně takovou nahrávku, které mu pro daný úder vyhovuje. Jelikož mají jednotliví smečaři různé reakční časy, odrazové a silové schopnosti i jiný somatotyp, musí se nahrávač naučit znát jejich přednosti i oblibu vybraných nahrávek, aby co nejvíce vyhověl jejich potřebám.

Dobře nahaný míč má velmi malou rotaci. Měla by to být rotace zpětná, která umožňuje nahrávači „vystřelit“ míč s dostatečnou horizontální složkou rychlosti tak, aby dosáhl maximální výšky v okamžiku útočnickova úderu do míče. „Vystřelená“ nahrávka s vrchní rotací vyžaduje od nahrávače udělit míči větší horizontální rychlost, aby urazil tutéž vzdálenost jako nahrávka se zpětnou rotací, a ještě navíc – namísto dosažení své

maximální výšky u útočníka, nahrávka naopak náhle klesá a je krátká. Při „vystřelené“ nahrávce má míč tendenci ve vzduchu plachtit nebo kmitat, nahrávka tak může být příliš rychlá, než aby si s ní smečař mohl správně poradit.

2.8.5.3. Skrytí signalizace nahrávky

Nahrávač musí hodně klamat. Čím méně příznaků o budoucím směru nahrávky nahrávač poskytne, tím se zvyšuje naděje, že útočící hráč bude útočit na jednoblok a nebo nekompaktní dvojblok. Nahrávači dovolí dlouho zatajovat jeho úmysly správně – vhodně – rychlá činnost paží při nahrávce.

Nahrávači, kteří nevěnují dostatečnou pozornost poloze těla, dávají obvykle prohnutím zad při každé nahrávce za sebe najevo, kam budou nahrávat. Nahrávač by měl být vždy v takovém postavení, aby měl boky pod míčem. Nahrávka za sebe se dá provést s minimálním prohnutím zad tak, že se nahrávač opře o nohu, která je vzadu a nahraje míč za sebe pomocí zápěstí a palců. Nahrávač musí být vždy v takovém postavení a postoji, že má možnost nahrát více než jednomu smečaři, aniž by dal najevo své úmysly.

Pokud nahrávají obouřuč vrchem jiní hráči, zvedají ruce proti klesajícímu míči trochu dříve než zkušený nahrávač. Nahrávají v pomalém rytmu, což si nahrávač nemůže dovolit. Jeho činnost paží musí být rychlá a činnost jeho zápěstí utajená. Pokud je jeho práce horních končetin pomalá, využijí blokaři soupeřova družstva poskytnutý k tomu, aby ruce a zápěstí sledovali a určili směr nahrávky.

2.8.5.4. Načasování nahrávky.

V útoku s více sledy se útočníci obvykle rozbíhají k síti v různých časových posloupnostech. Při útoku prvního sledu odpovídá smečař za vytvoření správných prostorových vztahů vůči nahrávači, odpovědností nahrávače je, správně útok načasovat. Pro pomalejší útok druhého a třetího sledu musí nahrávač nahrát co nejvhodnější nahrávku do prostoru příslušného útočníka, ale časové vztahy jsou řízeny samotným útočníkem.

V útoku prvního sledu, pokud se útočník opozdí nebo naopak vyskočí příliš brzo, může nahrávač časování nahrávky přizpůsobit a chybu kompenzovat. Pro zpomalení nahrávky má tyto možnosti:

- Ohnout zápěstí více zpět a tím si míč spustit hlouběji do dlaní („zhoupnutí“, přidržení)
- Ohnout paže více v loktech až do rozsahu, který je z časového hlediska herní situací vyžadován

- Ohnout nohy v kolenou a nahrát v nižším střehu
- Použít jakoukoliv kombinaci výše uvedených možností
- Nahrát míč výše

Naopak zrychlení nahrávky může nahrávač použít:

- Výskokem se zcela nataženými pažemi a zrychlením odbití míče
- Nahrávkou jednoruč vrchem s odbitím míče v bodě nejvyššího dosahu, zvláště při nahrávce na útok prvního sledu
- Plošším obloukem nahrávky

Při útoku druhého sledu je nahrávač odpovědný za to, že nahraje smečaři na útok do místa, které je pro něj co nejvýhodnější. Nahrávač musí mít „cit“ pro to, aby odhad smečařovu situaci a jeho okamžité postavení v poli. Například brát na vědomí neodstoupeného útočníka, přijímajícího smečaře.

Aby mohl nahrávač situaci takto „jemně“ přizpůsobovat, musí neustále sledovat všechny své smečaře a vědět, v jaké situaci je každý z nich. (Zpravodaj ČVS, 4/2000)

2.8.5.5. Osobnost nahrávače

Tato kapitola je převzata z diplomové práce L.Bydžovského (2005), který cituje Jiřího Zacha a S. Selingera.

Podle Jiřího Zacha nahrávač:

- Hraje každý druhý míč
- Určuje, kdo ze smečařů bude útočit
- Kvalitou své nahrávky přispívá k úspěšnosti útočníku, ale i opačně
- Vytváří styl a způsob uvažování týmu
- Je zpravidla vůdčí osobností týmu
- Je zpravidla i lidsky vůdčí osobností družstva
- Je zpravidla největším komunikátorem v družstvu
- Je hlavní převodní pákou trenéra v družstvu
- Je ze všech nejhravější
- Je zpravidla schopen nejlépe komunikovat s veřejností

Z hlediska charakteru hry má pouze nahrávač možnost ovládat tempo hry. Jako jediný z hráčů v družstvu je zatížen po celou dobu hry. Ostatní musí svojí pozornost přerušovat a čekat na svojí herní příležitost. Jeho výkon by neměl mít podobu vlnovky.

Nahrávač nemá prostředky, jak aktivně přehrát soupeře. Nesmečuj (až na výjimky) a nepatří většinou k nejlepším blokařům na hřišti. Je to otázka velmi individuální, stejně jako v oblasti podání. Nahrávačovou rolí je připravovat útok pro své spoluhráče.

Nahrávač by neměl být osobnost úzce zaměřená, ale měla by v sobě spojovat několik protikladných rysů a to ve vzácné dubióze. Ve vrcholových týmech musí být nahrávač technicky a fyzicky vybaven, ale to kolikrát nestačí. Nahrávač musí mít chuť se o druhé starat, mít schopnost je organizovat a vest své okolí někam. Musí tedy být dominantní vůči druhým a zároveň tolerantní a velkorysý.

Jestliže přebírá svým rozhodováním odpovědnost, určuje kdo bude a kdo nebude útočit, musí tuto odpovědnost unést a to i tehdy, kdy jeho rozhodnutí bylo správné a chyba se stala na straně útočníka. Celou dobu musí mít na zřeteli celkovou strategii družstva, ale zároveň i odlišné situace v jednotlivých postavení. Nesmí nikdy podlehnout atmosféře a ztratit chladnokrevnost při vedení družstva v utkání.

Je důležité, aby nahrávač byl neformálně uznávanou autoritou na hřišti, ale i mimo něj. Protože nahrávač má největší možnost ze všech hráčů uvádět do života taktické záměry trenéra je velmi důležitá komunikace. (Haník, 2002)

Charakteristika nahrávače podle S. Selingera.

Nahrávač je pravděpodobně nejdůležitější hráč na hřišti. Jeho role je obdobná roli „quarterbacka“ v americkém fotbale. Je to „špílmachr“, „architekt“ útoku. Dobrý nahrávač by měl být vnímavý a mít vysokou pohybovou i psychickou vytrvalost. Měl by být schopen jak nahrávat míč s náležitou přesností ze všech míst ve vlastním poli, tak správně načasovat nahrávku ze všech možných poloh těla – vysokého i nízkého střehu, ze stabilního i labilního postoje- Po dlouhou dobu trenéři prosazovali myšlenku, že nahrávač by měl nahrávat z dokonale klidné stabilní polohy. To může platit pro hráče nespecialistu, ti v současné době nahrávají většinu míčů v labilní poloze.

Osobnost nahrávače je téměř tak důležitá jako technické dovednosti, neboť má v družstvu další podstatnou roli a sice stmelovat družstvo natolik, že bude pracovat jako vysoce integrovaná jednotka.

Role nahrávače je rozhodující nejenom proto, že přijde do styku s 90% míči, ale také proto, že kvalita a přesnost jeho nahrávky přímo ovlivňuje úspěšnost útoku družstva. Útok

družstva je dobrý a nápaditý jen do té míry, do jaké je nápaditý i jeho nahrávač. (Zpravodaj
ČSV, 4/2000)

2.9. Mistrovství světa 2006 mužů v Japonsku

Japonsko se ve dnech 17.11. – 2.12. 2006 pořadatelskou zemí mistrovství světa mužů. Zúčastnilo se celkem 24 týmů a hrálo se ve čtyřech skupinách.

První kolo, rozděleno do čtyř skupin (A, B, C, D) po šesti týmech, se konalo od 17.11. do 22.11. a to různých městech. Čtyři nejlepší týmy se pak kvalifikovaly do druhé části turnaje.

Druhé kolo, 32 zápasů, se konalo od 25.11. do 29.11. Týmy byly rozděleny do skupiny E a F po osmi týmech. Čtyři nejlepší týmy z obou skupin se později utkali v osmifinálových a semifinálových bitvách o postup do finále.

MS 2006 mužů nabídlo několik zajímavých zápasů a opět ukázalo, kam se bude volejbalová budoucnost ubírat. Na mistrovství světa v Japonsku se představil i náš celek pod vedením trenéra Zdeňka Haníka. Sám trenér zkonstatoval, že tým ani nepřekvapil a ani nezklamal. Nakonec skončil na třináctém místě. Náš tým hrál ve složení...viz. níže.

Stejně jako na loňském mistrovství světa mužů v roce 2002 vyhrál brazilský tým. Brazílie obhájila titul ve finále proti polskému týmu. Složení brazilského a českého týmu je uvedeno v tabulce číslo 4.

Tabulka č.4:

SOUPISKY TÝMŮ	
Brazílie	Česká republika
Elgarten Marcelo	Lébl Martin
Heller Andre	Popelka Jiří
Godoy Filho Gilberto	Novotný Marek
Endres Murilo	Hudeček Ondřej
Nascimento Andre Luiz da Silva	Rak Michal
Santos Sergio Dutra	Štokr Jan
Rodrigues Anderson	Zadrazil Jiří
Fuchs Samuel	Zapletal Petr
Endres Gustavo	Obdržálek Přemysl
Santana Rodrigo	Pláteník Peter
Garcia Ricardo	Konečný David
Amaral Dante Guimaraes	Ticháček Lukáš

Základní část – skupina C

Tabulka č. 5:

Pořadí	Kód	Země	Body	Zápasy		Body			Sety		
				Vítězství	Porážek	+	-	Poměr	+	-	Poměr
1	BUL	Bulharsko	10	5		449	398	1.128	15	4	3.750
2	ITA	Itálie	9	4	1	463	402	1.152	14	6	2.333
3	CZE	Česká republika	7	2	3	386	377	1.024	8	9	0.889
4	USA	USA	7	2	3	400	420	0.952	8	10	0.800
5	VEN	Venezuela	7	2	3	401	433	0.926	8	11	0.727
6	IRI	Irán	5		5	350	419	0.835	2	15	0.133

Výsledky zápasů – skupina C

Tabulka č. 6:

	Sety	Výsledky setů					Body	Čas
		1	2	3	4	5		
USA-VEN	1-3	18-25	25-20	21-25	18-25		82-95	1:47
CZE-IRI	3-0	25-23	25-19	25-22			75-64	1:21
ITA-BUL	2-3	25-20	24-26	16-25	25-16	8-15	98-102	1:50
IRI-VEN	1-3	20-25	25-23	17-25	20-25		82-98	1:46
CZE-ITA	0-3	22-25	19-25	23-25			64-75	1:14
BUL-USA	3-0	30-28	25-22	25-21			80-71	1:24
USA-CZE	3-1	25-16	15-25	25-20	25-23		90-84	1:43
VEN-BUL	1-3	25-22	17-25	22-25	17-25		81-97	1:47
ITA-IRI	3-1	25-15	21-25	25-21	25-19		96-80	1:41
IRI-BUL	0-3	19-25	18-25	23-25			60-75	1:14
CZE-VEN	3-0	25-20	25-14	25-19			75-53	1:16
ITA-USA	3-1	22-25	25-17	25-22	25-18		97-82	1:45
BUL-CZE	3-1	20-25	25-22	25-20	25-21		95-88	1:48
USA-IRI	3-0	25-19	25-22	25-23			75-64	1:21
VEN-ITA	1-3	13-25	25-22	21-25	15-25		74-97	1:39

Základní část – skupina B

Tabulka č. 7:

Pořadí	Kód	Země	Body	Zápasy		Body			Sety		
				Vítězství	Porážek	+	-	Poměr	+	-	Vítězství
1	BRA	Brazílie	9	4	1	418	350	1.194	13	4	3.250
2	FRA	Francie	9	4	1	491	466	1.054	13	7	1.857
3	GER	Německo	9	4	1	409	391	1.046	12	5	2.400
4	CUB	Kuba	7	2	3	401	424	0.946	8	11	0.727
5	GRE	Řecko	6	1	4	408	446	0.915	6	13	0.462
6	AUS	Rakousko	5	0	5	402	452	0.889	3	15	0.200

Základní část – skupina B

Tabulka č. 8:

	Sety	Výsledky setů					Body	Čas
		1	2	3	4	5		
CUB-BRA	1-3	25-21	19-25	15-25	22-25		81-96	1:41
GRE-FRA	1-3	22-25	22-25	25-22	17-25		86-97	1:54
GER-AUS	3-1	20-25	25-22	25-21	30-28		100-96	1:57
BRA-GRE	3-0	25-19	25-18	25-16			75-53	1:15
AUS-FRA	1-3	23-25	28-30	26-24	24-26		101-105	2:05
GER-CUB	3-0	25-14	25-23	25-20			75-57	1:17
CUB-AUS	3-0	25-15	25-19	25-20			75-54	1:15
GRE-GER	0-3	22-25	26-28	21-25			69-78	1:27
FRA-BRA	3-1	20-25	25-22	25-23	29-27		99-97	1:51
CUB-GRE	3-2	25-19	20-25	25-22	21-25	15-12	106-103	2:06
AUS-BRA	0-3	19-25	19-25	23-25			61-75	1:13
GER-FRA	3-1	22-25	25-21	28-26	25-22		100-94	1:57
BRA-GER	3-0	25-13	25-21	25-22			75-56	1:17
FRA-CUB	3-1	25-21	25-19	21-25	25-17		96-82	1:45
GRE-AUS	3-1	25-20	25-22	22-25	25-23		97-90	1:51

Druhé kolo - skupina F

Tabulka č. 9:

Pořadí	Kód	Země	Body	Zápasy		Body			Sety		
				Vítězství	Porážek	+	-	Poměr	+	-	Vítězství
1	BRA	Brazílie	13	6	1	589	510	1.155	19	5	3.800
2	BUL	Bulharsko	13	6	1	645	601	1.073	19	9	2.111
3	FRA	Francie	12	5	2	679	640	1.061	18	12	1.500
4	ITA	Itálie	11	4	3	606	564	1.074	16	11	1.455
5	USA	USA	10	3	4	579	619	0.935	12	15	0.800
6	GER	Německo	9	2	5	577	609	0.947	10	16	0.625
7	CZE	Česká republika	8	1	6	565	602	0.939	6	19	0.316
8	CUB	Kuba	8	1	6	523	618	0.846	6	19	0.316

Nejlepší nahrávači

Tabulka č. 10:

TABULKA NEJLEPŠÍCH NAHRÁVAČŮ MS 2006 MŮŽŮ		
Pořadí	Jméno	Národnost
1.	Zagumny Pawel	POL
2.	Grbic Nikola	SCG
3.	Garcia Ricardo	BRA

3. VÝZKUMNÁ ČÁST

3.1. Cíl práce

Cílem naší práce je porovnat kreativitu nahrávačů na základě smečářské vytiženosti útočících hráčů, útoku ze zón a četnosti nahrávky. Dále také ohodnotit nahrávku po příjmu proti soupeřově obraně. Pomocí analýzy videozáznamu z mistrovství světa 2006 mužů v Japonsku charakterizovat vybranou herní činnost – nahrávka u reprezentačního družstva Brazílie a České republiky.

3.2 Úkoly práce:

- Vyhledání a prostudování dostupné literatury týkající se tohoto tématu a shromáždění příslušných materiálů (zpráv reprezentačního trenéra, odborné literatury, odborných časopisů, internetu a dalších pramenů).
- Interpretace literárních poznatků v teoretické části diplomové práce
- Výběr sledovaného souboru (nahrávačů družstva České republiky a Brazílie)
- Konstrukce metody pozorování, kterou použijeme při analýze videozáznamu utkání
- Realizace analýzy ve vybraných utkáních české a brazilské reprezentace
- Zpracování a vyhodnocení výsledků analýz
- Stanovení závěrů

3.3. Metodika práce

Základem metodiky práce je sledování videozáznamu vybraných utkání MS 2006 ve volejbale mužů.

Měli jsme k dispozici videozáznamy družstva České republiky a Brazílie. Sledování těchto videozáznamů a jejich statistické zpracování tvořilo metodiku této práce.

3.3.1. Stručná charakteristika některých metod sledování

Pro sledování lze použít následující metody pozorování:

- Statistický záznam
- Grafický záznam
- Magnetofonový záznam
- Videozáznam

Statistický záznam

Statistický záznam podává přehled o počtu provedení herní činnosti z hlediska, které si pozorovatel zvolí. Obvykle to bývá škála, kterou si pozorovatel sám zvolí a to pro jednotlivce a nebo celé družstvo. Záznam může být pro přesnost doplněn stavem.

Grafický záznam

Grafický záznam je obdoba statistického záznamu. Navíc je rozšířen o grafické znázornění akce a záznam zóny. Grafický záznam slouží k porovnání úspěšných a neúspěšných provedení herních činností družstva, vyhodnocení jednotlivých hráčů z hlediska jejich podílu na úspěchu či neúspěchu družstva, vyhodnocení záznamu úspěšných a neúspěšných herních kombinací.

Magnetofonový záznam

Magnetofonový záznam umožňuje dokonalý záznam utkání. Po osvojení symbolů zachytí pozorovatel průběh herních činností jednotlivce, herních kombinací družstva, kvalitu provedení, zónu, změny stavu utkání apod.

Videozáznam

Videozáznam je v současné době nejpoužívanější a nejdokonalejších ze všech uvedených záznamů. O jeho výhodách svědčí ta okolnost, že okamžitě po utkání a kdykoliv jindy je celý záznam k dispozici. Samozřejmě je možné z něj provést detailní statistické hodnocení. Videozáznamu se využívá při všech významných mezinárodních soutěžích.

3.3.2. Výběr utkání

V této práci jsme použili videozáznamů z těchto utkání:

Česká republika – Francie	0:3
Česká republika – Irán	3:0
Česká republika – Brazílie	0:3
Česká republika – Německo	3:1
Brazílie – Česká republika	3:0
Brazílie – USA	3:0
Brazílie – Francie	1:3
Brazílie – Srbsko a Černá hora	3:1

3.3.3. Příprava a organizace výzkumu

Nejprve jsme určili hráče, které budeme hodnotit. Vybrali jsme oba nahrávače družstva České republiky a prvního nahrávače družstva Brazílie. Dále jsme vybrali co je pro hodnocení kreativity nahrávače podstatné. Z toho vyplynulo, co konkrétně a jakým způsobem budeme hodnotit.

3.3.4. Vlastní sledování

Vlastní analýza vybraných utkání probíhala tak, že jsme v každém utkání sledovali pouze roze hry z příjmu podání. Náš záměr byl především zaměřen na sledovaného nahrávače a jeho nahrávku na útočícího hráče. Zaměřili jsme se na typ nahrávky, četnost nahrávky z hlediska hráče a zóny a v poslední řadě na nahrávku proti obraně (sledování kreativity). Při vlastním sledování bylo použito rozboru videa a výsledky zaznamenány do připravených tabulek.

3.3.5. Použité metody k získání informací

K získání dat pro zpracování diplomové práce jsme využili metody nepřímého pozorování. To znamená, že jsme si zajistili videozáznam z každého zápasu a pomocí předem připravených bodových škál jsme jednotlivé zápasy analyzovali, zapisovali do tabulek a následně vyhodnotili. Rozbor videozáznamu nám umožňuje zastavit si jednotlivě roze hry a opakovaně je přehrát, čímž dosáhneme v celkovém zpracování a vyhodnocení velké přednosti.

3.3.5.1. Hodnotící tabulka pro četnost nahrávky

Tabulka č. 11:

ČETNOST NAHRÁVKY							
Typ	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set	Celkem	průměr za zápas
Normální nahrávka						0	0,00
Polovysoká nahrávka						0	0,00
Vystřelená nahrávka						0	0,00
Vys.nahrávka – zkr.						0	0,00
Doskok ze zóny jedna						0	0,00
Doskok ze zóny šest						0	0,00
Složité signály						0	0,00
1						0	0,00
2						0	0,00
3						0	0,00
4						0	0,00
5						0	0,00
Jiné						0	0,00
Útok nahrávače						0	0,00

3.3.5.2. Hodnotící tabulka pro útok ze zón

Tabulka č. 12:

ÚTOK ZE ZON	

3.3.5.3. Hodnotící tabulka pro vytíženost hráčů

Tabulka č. 13:

VYTÍŽENOST HRÁČŮ					
Hráč	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set
Smečář 1					
Smečář 2					
Blokař 1					
Blokař 2					
Diagonální hráč					
Nahrávač					

3.3.5.4. Hodnotící škály pro vyhodnocení kreativity nahrávačů

V této práci použijeme subjektivní bodovací škálu -2 až 4. Tuto škálu jsme stanovili na základě optimálního příjmu. Ten je určujícím předpokladem správného příjmu, z kterého jsme vytvořili tři varianty. Ty jsou výchozí pro určení kreativity nahrávačů.

Optimální příjem – jedná se o takový příjem, který směřuje mezi zónu dva a tři, přibližně půl metru od sítě. Z taktického hlediska je realizace z tohoto místa

nejideálnější. Díky vlastnostem křivky (délce, výšce, rychlosti) může nahrávač realizovat jakoukoliv nahrávku nebo signál ve výskoku s nataženými pažemi.

Vynikající příjem – příjem má vlastnosti optimálního příjmu. Míří mezi zónu dva a tři, půl metru od sítě, na ideální místo. Nahrávač realizuje svoji činnost ve výskoku.

Dobry příjem – směřuje mimo ideální místo, ale stále zůstává v zóně II a III. Nahrávač ale neopustí zónu třímetrového území. To znamená, že nahrávač vykoná pohyb k realizaci nahrávky jinam než na optimální místo. Toto místo je ale omezeno třímetrovým územím a zónou II a III.

Špatný příjem – příjem míří mimo ideální místo nahrávky a pomyslné místo dopadu neleží ve třímetrovém území v zónách II a III.

Vlivem příjmu do výsledků nebudou zahrnuty případy, kdy nahrává jiný hráč nebo kdy nahrávač realizuje nahrávku odbitím obouruč spodem. Přímý bod z podání, eso, se bere v hodnocení příjmu ve světových a domácích statistikách jako špatný příjem. Pro náš cíl je špatný příjem stanoven jinak než se používá v jiných statistikách.

Podle příjmu jsme bodovací škálu rozdělili v závislosti soupeřových blokařů na:

Bez blok – situace, kdy hráč utočí bez obrany soupeře, to znamená, že na síti neblokuje ani jeden soupeřův hráč.

Jednoblok – je pouze taková situace, kdy proti útoku blokuje pouze jeden soupeřův hráč. To znamená, že počet blokujících rukou nad páskou proti smečujícímu hráči je roven dvěma.

Nekompaktní dvojblok – situace, kdy útočící hráč smečuje proti dvojici hráčů, mezi kterými je mezera. Tato mezera se vyskytuje i nad páskou mezi rukama blokujících hráčů. Do nekompaktního dvojbloku se počítá i situace, kdy středový hráč blokuje pouze jednou rukou.

Kompaktní dvojblok – situace, kdy hráč útočí proti dvojici hráčů, kteří tvoří kompaktní dvojblok, to znamená, že mezi hráči není mezera

Trojblok – situace, kdy hráč útočí proti trojici hráčů, kteří tvoří kompaktní dvojblok, to znamená, že mezi hráči není mezera

3.3.5.5. Hodnotící tabulka pro vyhodnocení kreativity

Tabulka č. 13:

VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Příjem	Počet bloků	koeficient	počet nahrávek	bodů
Vynikající příjem	BB	2		
	JB	1		
	NDB	0		
	DB	-1		
	TB	-2		
Dobrý příjem	BB	3		
	JB	2		
	NDB	1		
	DB	0		
	TB	-1		
Špatný příjem	BB	4		
	JB	3		
	NDB	2		
	DB	1		
	TB	0		

3.4. Zpracování výsledků

3.4.1. Lukáš Ticháček

CETNOST NAHRÁVKY																						
Typ	Cze - Fra	Cze - Ira	Cze - Bra	Cze - Ger	Celkem																	
						Nejvíce používaná zóna	Nejčastější nahrávka	Nejčastější útočící hráč	Celkový počet nahrávek	Celkový počet bodů												
Normální nahrávka	3	2	4		9	4	VN	Štokr	128	96												
Polovysoká nahrávka	4	1	10		15	<table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="3">ÚTOK ZE ZÓN</th> </tr> <tr> <th></th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>51</td> <td>38</td> <td>20</td> </tr> <tr> <td>0</td> <td>3</td> <td>17</td> </tr> </tbody> </table>					ÚTOK ZE ZÓN						51	38	20	0	3	17
ÚTOK ZE ZÓN																						
51	38	20																				
0	3	17																				
Vystřelená nahrávka	5	19	21	2	47																	
Vys.nahrávka – zkr.	1	1	1		3																	
Doskok ze zóny jedna	4	6	6	1	17																	
Doskok ze zóny šest	1	2			3																	
1	3	7	5		15																	
3	1				1																	
4	5	10	9		24																	
Útok nahrávače																						

VYTIŽENOST HRÁČŮ					VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Hráč	Cze - Fra	Cze - Ira	Cze - Bra	Cze - Ger	Celkem				
						Příjem	Počet blokařů	Celkový počet nahrávek	Celkem bodů
Lébl Martin	3	6	8		17	Výborný	BB	1	2
Popelka Jiří	4	3	12		19		JB	39	39
Novotný Marek	4		5		9		NDB	11	0
Hudeček Ondřej	3	3	13		16		DB	8	-8
Rak Michal	3	7	7		17		TB	0	0
Štokr Jan	3	14		3	20	Dobry	BB	1	3
Zdražil Jiří							JB	11	22
Zapletal Petr							NDB	16	16
Obdržálek Přemysl							DB	20	0
Pláteník Peter			11		11		TB	0	0
Konečný David	3				3	Špatný	BB	0	0
Ticháček Lukáš							JB	1	3
							NDB	5	10
							DB	9	9
							TB	6	0

BB bez blok JB jedno blok NDB nekompaktní dvoj blok DB dvoj blok TB troj blok

3.4.2. Zapletal Petr

ČETNOST NAHRÁVKY																						
Typ	Cze - Fra	Cze - Ira	Cze - Bra	Cze - Ger	Celkem	Nejvíce používaná zóna	Nejčastější nahrávka	Nejčastější útočící hráč	Celkový počet nahrávek	Celkový počet bodů												
	Normální nahrávka	3									10	13	4	VN	Novotný	87	61					
Polovysoká nahrávka	7			12	15	<table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="3">ÚTOK ZE ZON</th> </tr> <tr> <th></th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>36</td> <td>20</td> <td>13</td> </tr> <tr> <td>0</td> <td>3</td> <td>11</td> </tr> </tbody> </table>					ÚTOK ZE ZON						36	20	13	0	3	11
ÚTOK ZE ZON																						
36	20	13																				
0	3	11																				
Vystřelená nahrávka	6			12	18																	
Vys.nahrávka – zkr.				1	1																	
Doskok ze zóny jedna				11	11																	
Doskok ze zóny šest				3	3																	
1	6			9	15																	
3				2	2																	
4				6	6																	
Útok nahrávače				2	2																	

VYTIŽENOST HRÁČŮ					VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Hráč	Cze - Fra	Cze - Ira	Cze - Bra	Cze - Ger	Celkem	Příjem	Počet blokařů	Celkový počet nahrávek	Celkem bodů
	Lébl Martin	6							
Popelka Jiří	6			6	12		JB	19	19
Novotný Marek	4			15	19		NDB	7	0
Hudeček Ondřej	2				2		DB	5	-5
Rak Michal	6			9	15		TB	1	-2
Štokr Jan	3				3	Dobry	BB	1	3
Zdražil Jiří				2	2		JB	9	18
Zapletal Petr				2	2		NDB	10	10
Obdržálek Přemysl							DB	13	0
Pláteník Peter				5	5		TB	0	0
Konečný David	1				1	Špatný	BB	0	0
Ticháček Lukáš							JB	1	3
							NDB	0	0
							DB	11	11
							TB	8	0

BB bez blok JB jedno blok NDB nekompaktní dvoj blok DB dvoj blok TB troj blok

3.4.3. Garcia Ricardo

ČETNOST NAHRÁVKY																			
Typ	Bra - Cze	Bra - Usa	Bra - Fra	Bra - Ser	Celkem	Nejvíce používaná zóna	Nejčastější nahrávka	Nejčastěji útočící hráč	Celkový počet nahrávek	Celkový počet bodů									
	Normální nahrávka	3	1	1							4	9	3	VN	Dante	207	196		
Polovysoká nahrávka	2	5	8	5	20	<table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="3">ÚTOK ZE ZON</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>60</td> <td>68</td> <td>36</td> </tr> <tr> <td>0</td> <td>27</td> <td>27</td> </tr> </tbody> </table>					ÚTOK ZE ZON			60	68	36	0	27	27
ÚTOK ZE ZON																			
60	68	36																	
0	27	27																	
Vystřelená nahrávka	11	20	18	15	64														
Vys.nahrávka – zkr.		1		1	2														
Doskok ze zóny jedna	5	5	7	10	27														
Doskok ze zóny šest	6	6	9	3	24														
1	9	3	8	11	31														
3	2		1	1	4														
4	7	7	10	7	31														
Útok nahrávače		1		3	4														

VYTIŽENOST HRÁČŮ					VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Hráč	Bra - Cze	Bra - Usa	Bra - Fra	Bra - Ser	Celkem	Příjem	Počet blokařů	Celkový počet nahrávek	Celkem bodů
	Elgarten Marcelo								
Heller Andre	8	5	4		17		JB	60	60
Godoy Filho Gilberto	7	13	14	7	41		NDB	20	0
Endres Murilo			6		6		DB	10	-10
Andre Luiz da Silva	5	14	10	16	45		TB	0	0
Santos Sergio Dutra					0	Dobry	BB	2	6
Rodrigues Anderson	4		1	1	6		JB	19	38
Fuchs Samuel					0		NDB	26	26
Endres Gustavo	10	4	10	9	33		DB	14	0
Santana Rodrigo			5	10	15		TB	0	0
Garcia Ricardo		1		3	4	Špatný	BB	1	4
Dante Guimaraes	12	11	11	15	49		JB	2	6
							NDB	8	16
							DB	24	24
							TB	8	0

BB bez blok
JB jedno blok
NDB nekompaktní dvoj blok
DB dvoj blok
TB troj blok

3.4.4. Endres Murilo

ČETNOST NAHRÁVKY										
Typ	Bra - Cze	Bra - Usa	Bra - Fra	Bra - Ser	Celkem	Nejvíce používaná zóna	Nejčastější nahrávka	Nejčastěji útočící hráč	Celkový počet nahrávek	Celkový počet bodů
	Normální nahrávka									
Polovysoká nahrávka		1	1		2					
Vystřelená nahrávka		6	1	2	9					
Vys.nahrávka – zkr.					0					
Doskok ze zóny jedna					0					
Doskok ze zóny šest			1		1					
1		1			1					
3					0					
4					0					
Útok nahrávače					0					

ÚTOK ZE ZON		
3	2	8
0	1	0

VYTIŽENOST HRÁČŮ					VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Hráč	Bra - Cze	Bra - Usa	Bra - Fra	Bra - Ser	Celkem	Příjem	Počet blokařů	Celkový počet nahrávek	Celkem bodů
	Elgarten Marcelo								
Heller Andre					0		JB	6	6
Godoy Filho Gilberto		3			3		NDB	2	0
Endres Murilo					0		DB	2	-2
Andre Luiz da Silva		3			3		TB	0	0
Santos Sergio Dutra					0	Dobry	BB	0	0
Rodrigues Anderson			1	1	2		JB	0	0
Fuchs Samuel					0		NDB	1	1
Endres Gustavo			1		1		DB	0	0
Santana Rodrigo					0		TB	0	0
Garcia Ricardo					0	Špatný	BB	0	0
Dante Guimaraes		2	2	1	5		JB	0	0
							NDB	0	0
							DB	2	2
							TB	0	0

BB bez blok JB jedno blok NDB nekompaktní dvoj blok DB dvoj blok TB troj blok

3.4.5. Celková statistika

Petr Zapletal	Lukáš Ticháček	Celkové porovnání - nahrávači	Garcia Ricardo	Endres Murilo
IV.	IV.	Nejvíce používaná zóna	III.	II.
VN	VN	Nejčastější nahrávka	VN	VN
Novotný	Štokr	Nejčastěji útočící hráč	Dante	Dante
87	128	Celkový počet nahrávek	207	14
40,47	59,53	Vyjádřeno v procentech	93,67	6,33
61	96	Celkový počet bodů	196	6
38,85	61,15	Vyjádřeno v procentech	95,61	4,39
0,7	0,75	Poměr nahrávek a bodů	0,95	0,64
6	9	Odehraných setů	14	6
34	59	Vynikající příjem	103	11
33	48	Dobrý příjem	61	1
20	21	Špatný příjem	43	2

Česká republika	Celkové porovnání - družstva	Brazílie
IV.	Nejvíce používaná zóna	II., III.
VN	Nejčastější nahrávka	VN
Štokr, Novotný	Nejčastěji útočící hráč	Dante
215	Celkový počet nahrávek	221
157	Celkový počet bodů	202
0,73	Poměr nahrávek a bodů	0,93
13	Odehraných setů	14
93	Vynikající příjem	114
81	Dobrý příjem	34
41	Špatný příjem	45

3.5. Diskuse

Můžeme konstatovat, že v současném pojetí volejbalu, který se stal silově dynamickým sportem s převážně převládajícími prvky rychlosti a obratnosti, kdy při novém pojetí počítání skóre je téměř potlačena složka vytrvalostní, je úloha nahrávače ve hře tou nejdůležitější součástí úspěšnosti. Tu nelze v žádném případě podcenit při přípravě družstva k soutěžnímu výkonu. V současné době upouští vrcholové pojetí volejbalu od složitých útočných kombinací. Dříve byla tendence různými typy signálů zpracovaných nahrávačem připravit smečarovi pozici k úspěšnému zakončení útoku do rozhozené obrany soupeře. Dnešní silové pojetí volejbalu kombinované s maximální rychlostí a precizností provedení dokazuje, že nejčastěji používanou kombinací pro překonání obrany soupeře na síti je rychlá nahrávka středem sítě a vystřelená nahrávka do obou kúlů. Je samozřejmé, že v tomto případě se vše odvíjí od kvality přihrávky.

Výsledky na MS 2006, které byly analyzovány a převedeny do tabulek byly dále zpracovány a vyhodnoceny. Dříve než dojde k hodnocení, je třeba poukázat na některé okolnosti, které mohou očekávané výsledky ovlivnit.

Jedná se o přesné rozpoznání stanovených pojmů v části hodnotících škál pro kreativitu nahrávačů. Bylo velmi těžké rozpoznat nekompaktní dvojblok a analyzovat mezeru mezi blokujícími hráči. Snahou světového volejbalu je seskupit vždy minimálně kompaktní dvojblok, a proto se v dnešní době blokař snaží dostat do místa útoku vytvořit kompaktní dvojblok. Proto vyhodnocení zabralo dlouhou dobu a podrobnou práci při vyhodnocení herních situací. Výsledky ukázaly následující.

Lukáš Ticháček nastupoval v zápasech, které byly v rámci analýzy sledovány, jako nahrávač číslo jedna. I přes jeho mládí mu trenér Haník věřil více než Petru Zapletalovi. To potvrzuje i fakt, že z celkových třinácti setů odehrál devět.

Nejčastější nahrávka, kterou tento nahrávač využíval byla vystřelená nahrávka. Nejčastější zónu, kterou tento nahrávač používal pro realizaci útoku, byla zóna čtyři, to jest místo, kde nejen hrají pravidelně smečari, ale také diagonální hráč, který se stal obvykle zakončujícím útočníkem při nahrávání Lukáše Ticháčka.

V průběhu dvanácti setů, které byly sledovány, nahrával Lukáš Ticháček po příjmu 128krát a dosáhl celkového počtu 96 bodů v tabulce kreativity. Jeho nahrávky se skládaly především z vystřelené nahrávky, polovysoké nahrávky a normální - vysoké nahrávky, kterou používal většinou po špatně zpracovaném příjmu. Pro středové hráče používal nahrávky 1, 3 a 4 a využíval jak Martina Lébla, tak i Michala Raka většinou rovnoměrně. Diagonálního hráče využíval jednak v předních zónách hřiště, jednak i ze zóny jedna.

Naopak skoro vůbec nevyužíval útok ze zóny šest, který se v posledních letech jeví jako jedna z možných perspektiv vývoje světového volejbalu. Lukáš Ticháček vůbec neútočil „na druhou přes“ a nezařazoval ve hře složité signály s křížením smečářů.

Petr Zapletal nastupoval ve sledovaných zápasech jako nahrávač číslo dvě. Pouze v zápase s Německem odehrál celý zápas a byl střídán pouze v koncovkách za nahrávače Ticháčka. Z toho důvodu vyplynula možnost analyzovat jeho hru šest setů z celkových třinácti. Zapletal má za sebou delší reprezentační kariéru a domnívám se, že má i více zkušeností vzhledem ke svému věku než jeho spoluhráč na tomtéž postu.

Stejně jako v případě prvního nahrávače byla vystřelená nahrávka jeho nejčastější, stejně tak místem pro realizaci útoku byla zóna čtyři. Hráčem, kterého nejvíce zatěžoval v útoku byl Marek Novotný. Z rozboru vyplynulo, že Petr Zapletal nahrával 87krát a nasbíral 61 bodů v rámci kreativity.

Jeho nejčastější nahrávkou se rovněž stala vystřelená nahrávka, což z přehledu potvrzuje i skutečnost, že se tím uchýloval spíše k útokům do kúlů. Tomu odpovídá i fakt, že v pořadí druhou používanou nahrávkou byla polovysoká nahrávka společně s nahrávkou číslo 1. Třetí nejčastější nahrávkou se stala normální vysoká nahrávka. Pro středové hráče volil ponejvíce nahrávku číslo jedna a pro útok z příjmu důvěřoval více Michalovi Rakovi než Martinu Léblovi. Uplatňoval také útok diagonálního hráče, kterého v zápase proti Německu představoval Ondřej Hudeček. Petr Zapletal zařazoval do hry doskok ze zóny šest a také útočil „na druhou přes“. Ale ani on nepoužíval složité signály s křížením smečářů.

Reprezentant Brazílie, Garcia Ricardo, patří mezi světovou špičku hráčů ve specializaci nahrávač. Jedná se o hráče, který byl vyhlášen v pořadí jako třetí nahrávač na MS 2006 mužů v Japonsku. V brazilském týmu je nahrávačem číslo jedna již po mnoho let.

Všech čtrnáct sledovaných setů, které odehrál tento excelentní nahrávač celku mistrů světa, bylo podrobena rozboru. Byl střídán pouze z taktických důvodů druhým nahrávačem Endresem Murilem, a téměř vždy se jednalo o dvojí střídání, společně s diagonálním hráčem se záměrem posílit útok z předních zón.

Garcia Ricardo nasbíral 196 bodů ze 207 nahrávek v hodnocení kreativity. Je nutné si uvědomit, že tento nahrávač využívá trvale výborný příjem a útočníci, kteří hrají okolo něj obsazují přední příčky statistik ve daných kategoriích. Nejčastěji útočícím hráčem byl Dante Guimaraes, který se stal i nejúspěšnějším hráčem v celkové statistice MS 2006. Nejčastější zónou, kterou volil Ricardo pro útok byla zóna tři, tedy ta, ve které je

realizován útok středových hráčů. Maximální počet nahrávek, které volil pro vedení útoku byly vystřelené nahrávky. Kromě těchto výše uvedených nahrávek, využíval k útoku i zadní části hřiště ze zóny jedna a šest. Jejich počet byl téměř rovnocenný, a proto vykazuje vysoké číslo. Nahrávky pro středové hráče jsou co do počtu vyrovnány, až na nahrávku číslo tři, která byla zařazována výjimečně. Ani u mistrů světa se nevyskytovaly složité signály s křížením smečářů a chyběl též útok ze zóny pět. V oblasti útoku nahrávače se Garcia Ricardo angažoval čtyřikrát.

Endres Murilo je v brazilském národním družstvu nahrávačem číslo dvě, ale přesto dostává šanci vystřídat jednoho z nejlepších nahrávačů světa. Jak již bylo řečeno děje se tak v koncovkách setů a z 90% je střídání spojeno s diagonálním hráčem Andersonem. Je překvapivé, že tento nahrávač poté sázel právě na útok svého diagonálního hráče, který byl nerozehráný.

Analýza vedení hry tohoto nahrávače je nejchudší. To je způsobeno jeho zařazením pouze v koncovkách setů.

Obdobně jako jiní nahrávači, používal nejvíce vystřelenou nahrávku a jako útočícího hráče si vybíral opět Danteho Guimaraese. Nahrávky pravidelně směřovaly do zóny dva, kde utočí jak smečaři, tak i diagonální hráč. V šesti setech, které byly podrobeny rozboru, dosáhl proto pouze devět bodů v hodnocení kreativity z celkového počtu čtrnácti nahrávek.

3.6. Závěr práce

Cílem této diplomové bylo charakterizovat vybrané herní činnosti, nahrávku u reprezentačního družstva Brazílie a České republiky, na mistrovství světa 2006 mužů v Japonsku. Byl zjišťován rozdíl v kreativitě a taktice nahrávání a analyzován nejčastější typ nahrávky, smečářská vytiženost útočících hráčů a směr nahrávky z hlediska zón na hřišti.

Podrobný rozbor byl proveden z videozáznamu. Tato metoda se jevila jako nejvhodnější, neboť dnes je nejdostupnější a pro tento účel i nejpřesnější. Umožnila zastavovat a podrobně sledovat vybrané činnosti hráčů, jež byly předem definovány. Při nejasnostech bylo možné herní situaci zopakovat a lépe analyzovat. Tento způsob sledování hráčů utváří ucelenou představu o jejich výkonu a vypovídá také o jejich psychickém rozpoložení, které se dá mnohdy rozpoznat z určitých herních činností jednotlivce použitých v průběhu hry. Výsledky, které byly zaznamenány, byly převedeny do tabulek a následně vyhodnoceny.

Na MS v Japonsku byla vybrána dvě mužstva, u nichž byli sledováni čtyři nahrávači. Jednalo se o družstvo České republiky a reprezentační celek Brazílie, který obhájil titul mistrů světa. V družstvu Brazílie je již mnoho let nahrávačem číslo jedna Ricardo, který byl dokonce vyhodnocen jako třetí nejlepší nahrávač mistrovství. Oproti tomu se družstvo České republiky v posledních letech potýká s problematikou výběru vhodného typu nahrávače. V otázce obsazení postu prvního nahrávače má Brazílie situaci mnohem lépe vyřešenu.

Po vyhodnocení všech výsledků se prokázalo, že míra kreativity u prvního brazilského nahrávače, Ricarda, je nejvyšší. V hodnocení tohoto fenoménu získal 196 bodů, což je o sto více než dosáhl nahrávač Ticháček. Je nutné poznamenat, že Ricardo nahrával téměř permanentně a po ideální přihrávce, což při hodnocení nahrávačů hraje významnou roli. Další faktor, který je zapotřebí vzít v potaz je ten, že Ricardo odehrál 14 setů. To je o pět více než nahrávač Ticháček. V přehledné statistice nahrávání na MS 2006 se družstvo České republiky umístilo na třináctém místě.

Výsledky také ukázaly, že nahrávači České republiky zaostávají v rychlosti nahrávky do zón II, IV, I a to z jakéhokoliv příjmu. Útočné kombinace, které se vyskytují u českých nahrávačů se nijak neliší od nahrávačů světové špičky. V českém reprezentačním družstvu se nahrávači uchylují především ke hře středem. To je způsobeno především kvalitou středových hráčů, kterou český tým momentálně disponuje. Pro přesnost dodávám, že oba blokaři, Lébl a Rak, se umístili ve svých kategoriích po odehrané základní části v první desítce. Další hráč, který byl často vytižen v útoku družstva České

republiky byl diagonální hráč, Jan Štokr. Ten řešil herní situace, když se nepodařil příjem natolik, aby mohl být veden útok středem. Při analýze družstva České republiky bylo možné hodnotit hned tři univerzály, což bývá poněkud neobvyklé. Kromě Jana Štokra a Davida Konečného, kteří jsou specialisty na tyto funkce ve svých týmech, byl zaznamenán také výkon Ondřeje Hudečka, který ve svém klubu působí na postu přihrávajícího smečáře. Ten má sice zkušenosti s postem diagonálního hráče z české extraligy, na kterém však působil před odchodem do zahraničí. Z hlediska nahrávačů a jejich souhry s takto střídanými diagonálními hráči je těžké dosáhnout optimální sehranosti na světové úrovni.

Český národní tým, pod vedením obou nahrávačů, vůbec nevyužíval zónu šest pro útok. Tato nahrávka, slangově pojmenovaná jako "pipe", je v dnešní době prvek moderního volejbalu, který má velkou účinnost. Hráč, který utočí z druhého sledu, smečuje na jednoblok nebo na nekompaktní dvojblok. Podmínkou je vynikající příjem a odlákání blokařů soupeřova družstva vlivem možnosti klamného útoku prvního sledu. V této nahrávce český tým nemůže brazilskému konkurovat. U Brazilců se stala naprosto rovnocennou nahrávce na diagonálního hráče do zóny jedna.

Ze závěrů lze vydedukovat, že výsledky, které se podařilo prokázat, by mohly mít vliv na zlepšení tréninkového procesu v kategorii nahrávačů. Český volejbal se potýká s problematikou nahrávče světového formátu. To nakonec dokládá i statistika, že v České Kooperativa extralize působí v současné době čtyři zahraniční nahrávači. Tento neradostný stav by měl vést ke zvýšenému úsilí a zlepšení práce s mládeží v tréninkovém procesu, který se výhradně týká nahrávačů.

3.7. Seznam použité literatury

- BUCHTEL, J. a kol., *Teorie a didaktika volejbalu*. Nakladatelství Karolínium. Praha 2005
ISBN 80-246-10-11-6
- BUCHTEL, J., EJEM, M. *Odbíjená, metodika nácviku a trénink*. Praha: Olympia, 1975,
292s.
- BYDŽOVSKÝ, L. *Rychlost finální nahrávky při útočných kombinacích na signál předních světových družstev žen a reprezentačního družstva ČR ve volejbale*. Diplomová práce na FTVS
- DACEY, J., S. *Kreativita*. Praha : Grada, 2000. 250 s. Psyché. ISBN 80-7169-903-9
- DOVALIL, J. a kol. *Výkon a trénink ve sportu*. Praha: Olympia 2002
- EJEM, M. *Volejbal, průpravná a herní cvičení*. Praha: Olympia, 1988, 167s
- HANÍK, Z., SIDORJÁK, M. *Volejbalové trůny a kanály*. Sport Bohemia a.s. ve spolupráci
- HENDL, J. *Úvod do kvalitativního výzkumu*. Praha: Karolinum, 1997 UK. Praha.
s vydavatelstvím – EDN – Česká Lípa, Praha 2002
- CHOUTKA, M. *Teorie sportu*. Praha : Univ. Karlova, 1988. 94 s.
- JURČOVÁ, M. *Psychologické metódy zisťovania tvorivosti*. Bratislava :
Psychodiagnostické a didaktické testy, n.p., 1978. 263 s.
- KAPLAN, O. *Volejbal*. Praha: Grada, 1999, 104s.
- KUSÁ, Z. *Kvalitatívna analýza údajov*. Bratislava : Univerzita Komenského, 1992. 85 s
- MALINA, J., BORN, A. *Obdivuhodný člověk : Úvahy o lidské tvořivosti : Úvahy o lidské tvořivosti*. Ostrava : Profil, 1991. 230 s.
- PAPAGEORGIU , A., SPITZLEY, W., *Handbuch für Volleyball Grundlagenausbildung*.
Aachen: Mayer and Mayer, 2002.
- POKORNÝ, J. *Myslet kreativně*. Brno : CERM, 2004. 124 s. ISBN 80-7204-324-2. H
- SHONDELL, D., REYNAUD, C., *The volleyball coaching bible*, Libry of congress
cataloging in publication data, Printed in the United States of Amerika 2002, ISBN 0-
7360-3967-8
- SLEPIČKA, P. *Psychologie koučování*. Praha: Olympia, 1988
- ZELINA, M. *Tvorivosť - piata dimenzia*. Bratislava : Smena, 1984. 205 s
- Reprezentační družstvo. *Zpravodaj Českého volejbalového svazu*, Praha: Český
volejbalový svaz: rok 2000 č. 4 4/2000)

Webové stránky:

www.hanikvolleyball.cz

www.fivb.org

cs.wikipedia.org

3.8. Slovník

MS – mistrovství světa

3.9. Přílohy

Česká republika – Francie	0:3
Česká republika – Irán	3:0
Česká republika – Brazílie	0:3
Česká republika – Německo	3:1
Brazílie – Česká republika	3:0
Brazílie – USA	3:0
Brazílie – Francie	1:3
Brazílie – Srbsko a Černá hora	3:1

ČETNOST NAHRÁVKY							
Typ	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set	Celkem	průměr za zápas
Normální nahrávka		3	3			6	2,00
Polovysoká nahrávka	2:2	5	2			11	3,67
Vystřelená nahrávka	2	6	3			12	4,00
Vys.nahrávka – zkr.	1					1	0,33
Doskok ze zóny jedna	2		2			4	1,33
Doskok ze zóny šest	1					1	0,33
Složitě signály						0	0,00
1	1:2	4	2			7	2,33
2						0	0,00
3	1					1	0,33
4	2		3			5	1,67
5						0	0,00
Jiné						0	0,00
Útok nahrávače						0	0,00

VYTIŽENOST HRÁČŮ						ÚTOK ZE ZON		
Hráč	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set			
Popelka	1:3	3	3			9;10	8;9	2;3
Novotný - Hudeček	2	6	5					
Lébl	1;1	3	2;2					
Rak	2;2	2	1;2					
Štokr - Konečný	3	4	3					
Ticháček - Zapletal							2	4;2

VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Příjem	Počet blokařů	koeficient	počet nahrávek	bodů
Vynikající příjem	BB	2		
	JB	1	8;9	8;9
	NDB	0	1	
	DB	-1	1;1	-1;-1
	TB	-2	1	-2
Dobrý příjem	BB	3	1	3
	JB	2	1;3	2;6
	NDB	1	1;2	1;2
	DB	0	3;1	
	TB	-1		
Špatný příjem	BB	4		
	JB	3	1	3
	NDB	2	2	4
	DB	1	4;4	4;4
	TB	0	1	

CELKOVÉ VYSLEDKY		
Nejčastější nahrávka	Celkový počet nahrávek	Celkový počet bodů:
První nahrávač		
VN	23	18
Druhý nahrávač		
VN	26	24

VN = vystřelená nahrávka
První nahrávač = Ticháček
Druhý nahrávač = Zapletal

ČETNOST NAHRÁVKY							
Typ	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set	Celkem průměr za zápas	
Normální nahrávka	2					2	0,67
Polovysoká nahrávka		1				1	0,33
Vystřelená nahrávka	5	5	9			19	6,33
Vys.nahrávka – zkr.		1				1	0,33
Doskok ze zóny jedna	4	1	1			6	2,00
Doskok ze zóny šest		1	1			2	0,67
Složité signály						0	0,00
1	3	3	1			7	2,33
2						0	0,00
3						0	0,00
4	5	2	3			10	3,33
5						0	0,00
Jiné						0	0,00
Útok nahrávače						0	0,00

VYTIŽENOST HRÁČŮ						UTOK ZE ZON		
Hráč	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set			
Popelka - Hudeček	1	3	2			17	16	6
Pláteník	3	2	5					
Lébl	4	2	2					
Rak	4	3	2					
Štokr	7	3	4					
Ticháček							2	6

VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Příjem	Počet blokařů	koefficient	počet nahrávek	bodů
Vynikající příjem	BB	2	1	2
	JB	1	18	18
	NDB	0	3	
	DB	-1	5	-5
	TB	-2		
Dobrý příjem	BB	3	1	3
	JB	2	6	12
	NDB	1	3	3
	DB	0	6	
	TB	-1		
Špatný příjem	BB	4		
	JB	3	1	3
	NDB	2		
	DB	1	3	3
	TB	0	1	

CELKOVÉ VÝSLEDKY			
Nejčastější nahrávka	Celkový počet nahrávek	Celkový počet bodů:	
První nahrávač			
VN	48	39	
Druhý nahrávač			

VN = vystřelená nahrávka
První nahrávač = Ticháček
Druhý nahrávač = Zapletal

Česká republika – Brazílie

0:3

ČETNOST NAHRÁVKY							
Typ	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set	Celkem	průměr za zápas
Normální nahrávka	2	1	1			4	1,33
Polovysoká nahrávka	3	3	4			10	3,33
Vystřelená nahrávka	6	6	9			21	7,00
Vys.nahrávka – zkr.	1					1	0,33
Doskok ze zóny jedna	1	4	1			6	2,00
Doskok ze zóny šest						0	0,00
Složitě signály						0	0,00
1	1	1	3			5	1,67
2						0	0,00
3						0	0,00
4	3	2	4			9	3,00
5						0	0,00
Jiné						0	0,00
Útok nahrávače						0	0,00

VYTÍŽENOST HRÁČŮ						UTOK ZE ZÓN		
Hráč	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set			
Popelka	3	3	6			24	14	11
Plateník - Novotný	7	3	6					
Lébl	3	2	3					
Rak	1	2	4					
Hudeček	3	6	4					
Ticháček								7

VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Příjem	Počet blokařů	koeficient	počet nahrávek	bodů
Vynikající příjem	BB	2		
	JB	1	12	12
	NDB	0	7	0
	DB	-1	2	-2
	TB	-2		
Dobrý příjem	BB	3		
	JB	2	3	3
	NDB	1	11	11
	DB	0	11	
	TB	-1		
Špatný příjem	BB	4		
	JB	3		
	NDB	2	3	6
	DB	1	2	2
	TB	0	5	

CELKOVÉ VYSLEDKY		
Nejčastější nahrávka	Celkový počet nahrávek	Celkový počet bodů:
První nahrávač		
VN	56	32
Druhý nahrávač		

VN = vystřelená nahrávka
První nahrávač = Ticháček

Česká republika – Německo

3:1

ČETNOST NAHRÁVKY							
Typ	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set	Celkem	průměr za zápas
Normální nahrávka	2	3	2	3		10	2,50
Polovysoká nahrávka	3	4	3	2		12	3,00
Vystřelená nahrávka	2	5	2;2	3		14	3,50
Vys.nahrávka – zkr.			1			1	0,25
Doskok ze zóny jedna	3	1	3;1	4		12	3,00
Doskok ze zóny šest		1				1	0,25
Složité signály						0	0,00
1	3	2	3	1		9	2,25
2						0	0,00
3	1		1			2	0,50
4		2	4			6	1,50
5						0	0,00
Jiné						0	0,00
Útok nahrávače	1		1			2	0,50

VYTÍŽENOST HRÁČŮ						UTOK ZE ZÓN		
Hráč	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set			
Popelka - Pláteník	3	3	3	2		26;1	11	10;1
Novotný	3	5	3	4				
Zadrazil			1	1				
Rak	4	2	2	1				
Štokr	4	6	7;3	5				
Zapletal - Ticháček	1		1				1	10;1

VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Příjem	Počet blokařů	koeficient	počet nahrávek	bodů
Vynikající příjem	BB	2	2	4
	JB	1	10;1	10;1
	NDB	0	7	
	DB	-1	5	-5
	TB	-2		
Dobrý příjem	BB	3		
	JB	2	6;1	12;3
	NDB	1	8;1	8;1
	DB	0	12	
	TB	-1		
Špatný příjem	BB	4		
	JB	3		
	NDB	2		
	DB	1	7	7
	TB	0	7	

CELKOVÉ VYSLEDKY			
Nejčastější nahrávka	Celkový počet nahrávek	Celkový počet bodů:	
První nahrávač			
VN	4	5	
Druhý nahrávač			
VN, D1	47	36	

VN = vystřelená nahrávka
D1 = doskok ze zóny 1
První nahrávač = Ticháček
Druhý nahrávač = Zapletal

Brazílie – Česká republika

3:0

ČETNOST NAHRÁVKY							
Typ	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set	Celkem	průměr za zápas
Normální nahrávka	1		2			3	1,00
Polovysoká nahrávka		1	1			2	0,67
Vystřelená nahrávka	3	5	3			11	3,67
Vys.nahrávka – zkr.						0	0,00
Doskok ze zóny jedna	3		2			5	1,67
Doskok ze zóny šest	1	1	4			6	2,00
Složitě signály						0	0,00
1	3	4	2			9	3,00
2						0	0,00
3		1	1			2	0,67
4	5		2			7	2,33
5						0	0,00
Jiné						0	0,00
Útok nahrávače						0	0,00

VYTIŽENOST HRÁČŮ						UTOK ZE ZON		
Hráč	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set			
Giba	2	3	2			11	18	6
Dante	3	5	4					
André Heller	5	3						
Gustavo	3	2	5					
André - Anderson	3		6					
Ricardo							6	5

VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Příjem	Počet blokařů	koeficient	počet nahrávek	bodů
Vynikající příjem	BB	2	3	8
	JB	1	13	13
	NDB	0	5	0
	DB	-1	1	-1
	TB	-2		
Dobrý příjem	BB	3	1	3
	JB	2	5	10
	NDB	1	6	6
	DB	0	1	0
	TB	-1		
Špatný příjem	BB	4		
	JB	3		
	NDB	2	3	6
	DB	1	7	7
	TB	0	1	0

CELKOVÉ VYSLEDKY		
Nejčastější nahrávka	Celkový počet nahrávek	Celkový počet bodů:
První nahrávač		
VN, D1	46	52
Druhý nahrávač		

VN = vystřelená nahrávka
D1 = doskok ze zóny 1
První nahrávač = Ricardo
Druhý nahrávač = Marcelinho

Brazílie – USA

3:0

ČETNOST NAHRÁVKY							
Typ	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set	Celkem	průměr za zápas
Normální nahrávka		1				1	0,33
Polovysoká nahrávka	1;1	3	1			6	2,00
Vystřelená nahrávka	4;3	6	10;3			26	8,67
Vys.nahrávka – zkr.		1				1	0,33
Doskok ze zóny jedna	1	3	1			5	1,67
Doskok ze zóny šest	5		1			6	2,00
Složité signály						0	0,00
1	1		3			4	1,33
2						0	0,00
3						0	0,00
4	4	2	1			7	2,33
5						0	0,00
Jiné						0	0,00
Útok nahrávače			1			1	0,33

VYTÍŽENOST HRÁČŮ						ÚTOK ZE ZON		
Hráč	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set			
Giba	4;3	5	4			16;2	10;1	11;5
Dante	5	1	5;2					
André Heller	2	1	2					
Gustavo	1	1	2					
André	2;1	8	4;2					
Ricardo - Marcelinho			1				6	5

VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Příjem	Počet blokařů	koeficient	počet nahrávek	bodů
Vynikající příjem	BB	2	1	2
	JB	1	9;3	9;3
	NDB	0	6;2	
	DB	-1	3;1	-3;-1
	TB	-2		
Dobrý příjem	BB	3		
	JB	2	5	10
	NDB	1	10;1	10;1
	DB	0	5	
	TB	-1		
Špatný příjem	BB	4		
	JB	3	1	3
	NDB	2	1	2
	DB	1	4;1	4;1
	TB	0	3	

CELKOVÉ VYSLEDKY		
Nejčastější nahrávka	Celkový počet nahrávek	Celkový počet bodů:
První nahrávač		
VN	48	37
Druhý nahrávač		
VN	8	4

VN = vystřelená nahrávka
První nahrávač = Ricardo
Druhý nahrávač = Marcelinho

Brazílie – Francie

1:3

ČETNOST NAHRÁVKY							
Typ	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set	Celkem	průměr za zápas
Normální nahrávka		1				1	0,25
Polovysoká nahrávka	2	3	1;1	1		9	2,25
Vystřelená nahrávka	4	3;1	6	5		19	4,75
Vys.nahrávka – zkr.						0	0,00
Doskok ze zóny jedna		3	3	1		7	1,75
Doskok ze zóny šest	1	4;1		4		10	2,50
Složité signály						0	0,00
1	1	1;1	4	2		9	2,25
2						0	0,00
3			1			1	0,25
4	3		2	5		10	2,50
5						0	0,00
Jiné						0	0,00
Útok nahrávače						0	0,00

VYTÍŽENOST HRÁČŮ						ÚTOK ZE ZON	
Hráč	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set		
Giba - Murilo	6	5	3	6		16	19;1 10;2
Dante	1	3;1	3;1	4			
Rodrigao - André Heller	1	1	3	4			
Gustavo	3	1	3	4			
Anderson - André		6;1	4	1			
Ricardo - Marcelinho							9;1 7

VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Příjem	Počet blokařů	koeficient	počet nahrávek	bodů
Vynikající příjem	BB	2	5;1	10;2
	JB	1	20;2	20;2
	NDB	0	2	
	DB	-1	3	-3
	TB	-2		
Dobrý příjem	BB	3	1	3
	JB	2	9	18
	NDB	1	5	5
	DB	0	6	
	TB	-1		
Špatný příjem	BB	4		
	JB	3	1	3
	NDB	2	1	2
	DB	1	8;1	8;1
	TB	0	1	

CELKOVÉ VYSLEDKY		
Nejčastější nahrávka	Celkový počet nahrávek	Celkový počet bodů:
První nahrávač		
VN	62	66
Druhý nahrávač		
R	4	5

VN = vystřelená nahrávka
R = různé
První nahrávač = Ricardo
Druhý nahrávač = Marcelinho

Brazílie – Srbsko a Černá hora 3:1

ČETNOST NAHRÁVKY							
Typ	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set	Celkem	průměr za zápas
Normální nahrávka			1	3		4	1,00
Polovysoká nahrávka	2	1	1	1		5	1,25
Vystřelená nahrávka	4	7;1	2	2;1		17	4,25
Vys.nahrávka – zkr.		1				1	0,25
Doskok ze zóny jedna	6	1	3			10	2,50
Doskok ze zóny šest	2		1			3	0,75
Složité signály						0	0,00
1	2	2	3	4		11	2,75
2						0	0,00
3			1			1	0,25
4		3	1	3		7	1,75
5						0	0,00
Jiné						0	0,00
Útok nahrávače		2	1			3	0,75

VYTÍŽENOST HRÁČŮ						ÚTOK ZE ZON		
Hráč	1.set	2.set	3.set	4.set	5.set			
Giba	3	2		2		17;1	21	9;1
Dante	5	5	4	1;1				
Rodrigao	1	3	3	3				
Gustavo	1	2	2	4				
Anderson - André	6	3;1	4	3				
Ricardo - Marcelinho		2	1				3	10

VYHODNOCENÍ KRATIVITY				
Přijem	Počet blokařů	koeficient	počet nahrávek	bodů
Vynikající příjem	BB	2	4	8
	JB	1	18;1	18;1
	NDB	0	7	
	DB	-1	3;1	-3;-1
	TB	-2		
Dobrý příjem	BB	3		
	JB	2	5	18
	NDB	1	5	5
	DB	0	2	
	TB	-1		
Špatný příjem	BB	4	1	4
	JB	3		
	NDB	2	3	6
	DB	1	5	5
	TB	0	3	

CELKOVÉ VYSLEDKY		
Nejčastější nahrávka	Celkový počet nahrávek	Celkový počet bodů:
První nahrávač		
VN	56	47
Druhý nahrávač		
VN, J	2	0

VN = vystřelená nahrávka
R = různé
První nahrávač = Ricardo
Druhý nahrávač = Marcelinho